

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

studijní program: N4106 Zemědělská specializace
studijní obor: Pozemkové úpravy a převody nemovitostí
katedra: Katedra krajinného managementu
vedoucí katedry: doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.

DIPLOMOVÁ PRÁCE

**Zhodnocení návaznosti územního plánu
a komplexní pozemkové úpravy ve zvolené lokalitě**

vedoucí diplomové práce:
autor diplomové práce:

Ing. Jana Moravcová, Ph.D.
Bc. Tereza Mládková

České Budějovice, 2014

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Tereza MLÁDKOVÁ**
Osobní číslo: **Z12704**
Studijní program: **N4106 Zemědělská specializace**
Studijní obor: **Pozemkové úpravy a převody nemovitostí**
Název tématu: **Zhodnocení návaznosti územního plánu a komplexní pozemkové úpravy ve zvolené lokalitě**
Zadávající katedra: **Katedra krajinného managementu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

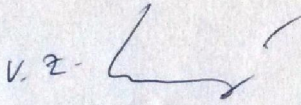
Výběr vhodné lokality pro hodnocení širších územních vztahů při projektování KPÚ.
Analýza výstupů územního plánu a komplexních pozemkových úprav z hlediska jejich harmonizace.
Analýza oblastí součinnosti územního plánu a komplexní pozemkové úpravy (cestní síť, protierozní opatření, vodohospodářská opatření).
Návrh harmonizace z hlediska obsahové a časové dimenze.
Návrh souboru opatření k zajištění synchronizace mezi projektem komplexní pozemkové úpravy a územního plánu.
Zobecnění zjištěných poznatků a návrh doporučení pro uživatelskou praxi.

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**
Rozsah pracovní zprávy: **50 stran textu**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:

SKLENIČKA, P. 2003. Základy krajinného plánování. Praha: Naděžda Skleničková. 321 s. ISBN 80-903206-1-9.
DOLEŽAL, P., PAVLÍK, M., STRÍTECKÝ, L., DUMBROVSKÝ, M., MARTÉNEK, J. 2010. Metodický návod k provádění pozemkových úprav. Praha: Ministerstvo zemědělství - Ústřední pozemkový úřad. 173 s.
HLADÍK, J. 2005. Pozemkové úpravy a obce. Deník veřejné správy, Zpravodaj Mze, č. 2.
LEVY, J. M. 2009. Contemporary urban planning. Upper Saddle River: Pearson Education. 435 s. ISBN 978-0-13-602545-0.
LÖW, J., MÍCHAL, I. 2003. Krajinný ráz. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce. 551 s. ISBN 80-86386-27-9.
SÝKORA, J. 2002. Územní plánování vesnic a krajiny. Praha: České vysoké učení technické v Praze, Vydavatelství ČVUT. 226 s. ISBN 80-01-02641-8.
Časopisy Landscape and Urban Planning, Land Use Policy, Landcape Ecology, Urbanismus, Pozemkové úpravy.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Jana Moravcová, Ph.D.**
Katedra krajinného managementu

Datum zadání diplomové práce: **4. března 2013**
Termín odevzdání diplomové práce: **30. dubna 2014**

prof. Ing. Miloslav Šoch, CSc.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA
studijní oddělení
Studentů 13
370 05 České Budějovice

doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 20. března 2013

Prohlašuji, že jsem svoji diplomovou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě (v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Zemědělskou fakultou JU) elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 25. dubna 2014

podpis studentky

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat především vedoucí této práce Ing. Janě Moravcové, Ph.D. za její cenné rady a zejména za osobitý přístup po celou dobu studia. Mé poděkování dále směřuje starostovi obce Libějnice, Ing. Fratišku Drtinovi a vedoucímu pobočky Státního pozemkového úřadu v Táboře, Ing. Davidu Mišíkovi, za poskytnutá data.

Velké díky patří také mému příteli a mámě, za výdrž, trpělivost a podporu při tvorbě diplomové práce.

V poslední řadě bych tuto práci chtěla věnovat mému tátovi, který byl díky své neustálé nedůvěře k vybranému oboru mým hnacím motorem k úspěšnému dokončení studia.

MLÁDKOVÁ, T. (2014): *Zhodnocení návaznosti územního plánu a komplexní pozemkové úpravy ve zvolené lokalitě*. Diplomová práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta, Katedra krajinného managementu, 85 stran.

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce hodnotí návaznost dvou různých a samostatně stojících dokumentů, které zásadním způsobem ovlivňují charakter území. Návaznost územního plánu a komplexní pozemkové úpravy je porovnávána ve zvolené lokalitě katastrálního území obce Libějice. Předmětem zkoumání byly zejména veřejně prospěšné stavby a veřejně prospěšná opatření v územním plánu a plán společných zařízení v komplexní pozemkové úpravě, kde má v případě těchto dvou dokumentů dojít ke konsenzu.

Výsledky jsou prezentovány jak v textové, tak i grafické podobě, zpracované prostřednictvím geografického informačního systému ArcGIS 10.

Klíčová slova: územní plánování, pozemková úprava, krajina, koordinace

MLÁDKOVÁ, T. (2014): *The Evaluation of Continuity in Spatial Planning and Comprehensive Landscaping in Selected Location*. Diploma Thesis. University of South Bohemia in České Budějovice, Faculty of Agricultural, Department of Landscape Management, 85 stran.

Abstract

This diploma thesis evaluates continuity of two different and stand-alone documents that fundamentally affect the character of the area. This continuity of spatial plan and comprehensive land adjustment is compared in the selected area of the cadastral territory of municipality Libějice. The object of my research were public works and public interest measurements in the spatial planning and the plan of common facilities in the comprehensive landscaping, where in the case of these two documents lead to consensus.

The results are presented in both text and graphical form, processed by a geographic information system ArcGIS 10th.

Key words: spatial planning, comprehensive land adjustment, landscape, coordination of documents

OBSAH

1. ÚVOD	10
2. REŠERŠE LITERATURY	11
2.1 KRAJINNÉ PLÁNOVÁNÍ	11
2.1.1 Legislativa krajinného plánování	11
2.1.2 Definice a předmět krajinného plánování	12
2.1.3 Cíle a úkoly krajinného plánování	12
2.1.4 Přístupy a východiska krajinného plánování	13
2.1.5 Formy krajinného plánování	14
2.2 ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ	16
2.2.1 Definice územního plánování	16
2.2.2 Legislativa územního plánování	17
2.2.3 Cíle a úkoly územního plánování	17
2.2.4 Nástroje územního plánování	18
2.2.5 Postup pořizování územního plánování	21
2.2.6 Platnost územního plánování	22
2.2.7 Působnost ve věcech územního plánování	22
2.2.8 Zastavěné území	23
2.2.9 Veřejné prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření	24
2.3 POZEMKOVÉ ÚPRAVY	25
2.3.1 Legislativa pozemkových úprav	25
2.3.2 Definice pozemkových úprav, jejich cíle a úkoly	25
2.3.3 Předmět pozemkových úprav	27
2.3.4 Formy pozemkových úprav	27
2.3.5 Podklady pro řešení pozemkových úprav	27
2.3.6 Postup zpracování pozemkových úprav	29
2.3.7 Plán společných zařízení	30
2.3.8 Působnost ve věcech pozemkových úprav	34
2.3.9 Financování pozemkových úprav	35
2.4 NÁVAZNOST ÚZEMNÍHO PLÁNU A POZEMKOVÉ ÚPRAVY	36
2.4.1 Územní plán versus pozemkové úpravy a jejich součinnost	36
2.4.2 Společné cíle ÚP a PÚ	36
2.4.3 Legislativa koordinace procesů	36
2.4.4 Porovnání rozdílů ÚP a PÚ	38
2.4.5 Postupy pořizování nástrojů ÚP a PÚ	38
2.4.6 Stěžejní body jednotlivých typů koordinací	39
3. CÍLE PRÁCE	41
4. MATERIÁL A METODIKA	41
4.1 METODIKA	41
4.1.1 Výběr vhodné lokality	41
4.1.2 Získání podkladových dat a konzultace s odborníky	41
4.1.3 Analýza a zpracování dat	42
4.1.4 Rekognoskace terénu	43

4.2 ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA ZVOLENÉ LOKALITY	44
4.2.1 Fyzicko – geografická charakteristika území	44
4.2.1.1 Geografická poloha	44
4.2.1.2 Land use	45
4.2.1.3 Klimatické podmínky	46
4.2.1.4 Geomorfologické poměry a reliéf	47
4.2.1.5 Geologické poměry	47
4.2.1.6 Pedologické poměry	47
4.2.1.7 Hydrologické poměry	48
4.2.1.8 Ochrana krajiny a přírodní hodnoty	48
4.2.2 Socioekonomická – geografická charakteristika území	49
4.2.2.1 Demografie	49
4.2.2.2 Hospodářské poměry	50
4.2.2.3 Dopravní infrastruktura	51
4.2.2.4 Technická infrastruktura	51
4.2.2.5 Občanská vybavenost a kulturní hodnoty	51
5. VÝSLEDKY A DISKUZE	52
5.1 ANALÝZA KOMPLEXNÍ POZEMKOVÉ ÚPRAVY	52
5.1.1 Zadavatel a zhotovitel KPÚ	52
5.1.2 Časový harmonogram	52
5.1.3 Obsah a členění dokumentace	53
5.1.4 Finanční náklady KPÚ Libějnice	53
5.2 ANALÝZA ÚZEMNÍHO PLÁNU	54
5.2.1 Pořizovatel a zpracovatel ÚP	54
5.2.2 Časový harmonogram	54
5.2.3 Obsah a členění dokumentace	55
5.2.4 Finanční náklady ÚP Libějnice	55
5.3 ANALÝZA NÁVAZNOSTI KPÚ A ÚP	56
5.3.1 Cestní síť	56
5.3.2 Protierozní opatření	59
5.3.3 Vodohospodářská opatření	62
5.3.4 Úses	65
5.3.5 Výsledné zhodnocení	68
5.4 DISKUZE	70
6. ZÁVĚR.....	73
7. PŘEHLED POUŽITÝCH ZDROJŮ	74
SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK	79
SEZNAM TABULEK, GRAFŮ A OBRÁZKU	80
SEZNAM PŘÍLOH	81
PŘÍLOHY	82

1. ÚVOD

Krajinný prostor je odjakživa ovlivněn přítomností a zároveň činností člověka. Lidská společnost výrazně zasahovala a zasahuje do utváření krajiny, a to především rozvojem svých sídel, hospodářskou činností nebo rekreací. Krajina vždy znamenala pro lidstvo životní zázemí. S rozvojem moderní techniky a různých technologií získává člověk stále účinnější nástroj k proměně prvků krajiny, či jejich složek a vztahů mezi nimi k uspokojení a naplnění zejména svých vlastních potřeb. Výsledkem jsou především změny na Zemi, které ohrožují současnou i další generaci. (Nepomucký, Salašová, 1996)

S novými technickými možnostmi, ekonomickými zájmy, s narůstající intenzitou využívání přírodních zdrojů a s rostoucím tlakem populace dochází ke změně krajiny a zesiluje se i dopad člověka na krajinu. Nastává také střet různorodých zájmů ve využívání krajiny, čímž přináší řadu konfliktů, které se vyúsťují v jednosměrném prosazování řešení. Výsledkem je negativní dopad na krajinu. (Boucníková, Fanda, Líšková, 2006)

Krajina hraje zásadní roli nejen v oblasti zemědělství, ekologii a kultuře, ale je také rozhodujícím prvkem prospěchu a blaha jednotlivce i společnosti. Je tedy předmětem veřejného zájmu. (Ministerstvo zemědělství, 2010)

Plánováním krajiny se stanovují budoucí aktivity a činnosti zvyšující její hodnoty, vytvářejí ji či obnovují. V současné době se v České republice uplatňují dvě základní formy tohoto krajinného plánování, které řeší krajinu na úrovni obcí. Jedná se o územní plán, resp. regulační plán a komplexní pozemkové úpravy. (Kolektiv autorů, 2013)

Při budoucím rozhodování o využití krajiny se často upřednostňují jejich technické funkce před funkcemi kvality života v podobě krajinného rázu či životního prostředí a funkcemi ekologické integrity krajiny, tedy její celistvostí a nedotknutelností. Tyto poslední dvě funkce bývají považovány za méněcenné. Často také převládají krátkodobé politické a ekonomické cíle, před dlouhodobými vizemi, spojené s krajinou a přírodními zdroji. Optimální a bezkonfliktní využití krajiny pro různé zdroje předpokládá existenci racionálního řízení, jehož cílem a smyslem je dosažení konsenzu, neboli shody či součinnosti všech aktérů působících v krajině. (Boucníková, Fanda, Líšková, 2006)

2. REŠERŠE LITERATURY

2.1 KRAJINNÉ PLÁNOVÁNÍ

V současné době vzdoruje evropská krajina podle Maiera a kol. (2012) jakési krizi vznikající ze změn, které plánování často nezvládá regulovat. Rapidně narůstá tempo a rozměr těchto proměn, dochází ke změně hodnot, vnímání i vystupování jejich uživatelů. Pod tlakem globalizace ztrácí krajina svoje tradiční postavení prostoru pro zemědělství a ve vzdálených, či méně přístupných místech, je dosud obdělávaná půda opouštěna. Důsledkem jsou pole ležící ladem, lesem zarůstající pastviny a chátrající infrastruktura. Naopak v atraktivních a dostupných oblastech dochází k přeměně v důsledku mohutné urbanizace a výstavby infrastruktury, čímž tříští danou krajinu a ztrácí tak svá specifika. Krajina tedy mění svůj vzhled, charakter a především funkci. Venkovské prostory ztrácí svůj původní zemědělský charakter, produkce obživy či chovu dobytka, a získává nový regenerační a volnočasový ráz. Dále dochází k přeměně zemědělských oblastí a prostoru kolem městských aglomerací v post-produktivní a multifunkční krajinu. Změnu krajiny také podpořila silná migrace na rozhraní měst a venkovů.

Každá země si pro uskutečnění své vize, plnění budoucích plánů a koordinaci záměrů utváření krajiny, při zachování udržitelného rozvoje, vytváří potřebné prostředky, zpravidla jsou to právní předpisy daného státu. Společný jmenovatel v evropských zemích je tzv. prostorové, či krajinné plánování, které se však v jednotlivých státech liší nejen pojmenováním, ale také svým obsahem a často také i pravomocemi. (Sklenička, 2003)

Česká republika reagovala na požadavek zavedení principů Evropské úmluvy o krajině, která byla podepsána v roce 2004 a ratifikována o dva roky později tím, že do svého právního systému integrovala plánování krajiny do územního plánování ve stavebním zákoně. V praxi zatím stále přetrvává deficit v kvalitě jejího zpracování jak do územně analytických podkladů, tak do územně plánovací dokumentace a především v zapojování obyvatel do plánovacích procesů. (Maier a kol., 2012)

2.1.1 Legislativa krajinného plánování

V současných právních předpisech není termín „krajinné plánování“ jasně definovaný, proto jednotliví autoři používají daný pojem v různých souvislostech s různorodým významem. (Sklenička, 2003)

V souvislosti s absencí legislativy Burian a kol. (2011) upozorňují také na absenci celého oboru krajinného plánování jako takového, který je jen okrajově využíván při územním plánování, zpracování územního systému ekologické stability nebo plánu společných zařízení pozemkových úprav.

Jasně definovaný a legislativně zakotvený není ani pojem „krajinný plán“, jeho obsah a postavení v systému plánovací praxe. Plánování krajiny se uskutečňuje podle zákona č. 186/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), s jeho pozdějšími předpisy. (Maier a kol., 2012)

2.1.2 Definice a předmět krajinného plánování

Obecný výklad krajinného plánování uvádí Sklenička (2003) jako: „Promyšlené a praktickými zkušenostmi ověřené racionální usměrňování veškeré lidské činnosti při respektování zásad proporcionálního rozvoje přírodních a antropogenních faktorů, působících vzájemně v čase i prostoru.“ Dále se Sklenička pozastavuje nad tím, že někteří autoři do jisté míry krajinné plánování ztotožňují s plánováním územním, nebo jej zařazují jako jinou formu plánování.

Vlastní výklad termínu krajinného plánování prezentuje Sklenička (2003) ve spolupráci a s konzultací odborníků následovně: „Krajinné plánování je racionální činnost, která zejména formou preventivně zhotovené dokumentace reguluje činnost člověka v krajině.“

Plánování krajiny tedy znamená záměrnou přípravu, koordinaci a řízení činnosti člověka v určitém prostoru krajiny.

Předmětem krajinného plánování je především krajina, její komplexní a systematické řešení a řízení. Objekt plánování, krajinu, lze chápat jako dynamický a heterogenní soubor systémů, který se skládá z přírodních a člověkem vytvořených složek. (Nepomucký, Salašová, 1996)

2.1.3 Cíle a úkoly krajinného plánování

Hlavním cílem krajinného plánování je především ochrana životního prostředí a zabezpečení trvale udržitelného rozvoje krajiny. Snaží se dosáhnout a optimalizovat využití kulturní krajiny prostřednictvím rovnovážného stavu mezi nejefektivnějším uplatněním krajiny, při současném respektování přírodně - biologických vlastností. (Nepomucký, Salašová, 1996)

Základní úkoly se zaměřují na:

- a) **komplexní řešení funkčního využívání krajiny** v souladu s rozvojem lidské společnosti
- b) **stanovení zásad prostorové organizace krajiny** na základě vlastností její struktury a potencionálů
- c) **určení věcné a časové koordinace činností**, které ovlivňují rozvoj krajinného prostoru
- d) **stanovení limitů a potencionálu** krajiny z hlediska využívání člověkem
- e) **vytváření podkladů** pro ostatní plánovací činnosti

2.1.4 Přístupy a východiska krajinného plánování

Přístupy k plánování krajiny je podle Maiera a kol. (2012) možné rozdělit do tří základních koncepčních úrovní:

- a) **ochrana**, při které mají být použity opatření k uchování stavu a zabránění změně, či zhoršení současného stavu
- b) **kultivace**, která má odstraňovat problémy a posilovat hodnoty, např. v územích s narušenou krajinou zlepšovat krajinný ráz
- c) **tvorba**, vytvářející nové struktury, použita při mimořádných situacích, jako je např. vytvoření nové krajiny a krajinného rázu v oblastech po těžbě, či obnova rázu původního

Čím horší situace je, tím se klade větší důraz na posun od ochrany k tvorbě, jelikož již není co zachraňovat.

Krajinné plánování vychází z vlastního teoretického zázemí, tedy určité metodologie, ale zahrnuje aspekty i praxe, které se projevují ve výsledcích, kterými cílevědomě ovlivňují průběh procesů a jevů v daném území. Má interdisciplinární charakter s vazbami zejména na vědy o Zemi, např. geografii, geomorfologii a geologii, pedologii, hydrologii, klimatologii a ekologii, dále na obory utvářející prostor jako je územní plánování, urbanismus a pozemkové úpravy, či disciplíny se sociálně - ekonomickým zaměřením, tz. ekonomii, demografií, sociologií, informatikou, hospodářskou politikou a jiné. (Nepomucký, Salašová, 1996)

Plánování krajiny se zabývá jednotlivými složkami krajiny (hydrologie, pedologie, geologie, způsob využití krajiny, sídelní struktura, demografie aj.) i vlastnostmi krajiny jako celku (krajinný ráz, ekologická stabilita apod.) a spousta těchto oborů má jednotlivé plánovací nástroje a dokumentace jako např. ÚSES, neboli územní systém ekologické stability, lesní hospodářský plán, plán oblasti povodí atd. Vytvoření budoucí představy a stanovisek dalšího rozvoje krajiny je úkolem územního plánování, které má poměrně silné nástroje pro prosazování ochrany krajiny a plánování.

Tvorba jako taková, je sama o sobě náročná činnost, protože vyžaduje spolupráci s obyvateli, ale především s vlastníky pozemků, jelikož se dané plánování týká většinou soukromého vlastnictví větší skupiny osob. K tomu, aby byla prosazena, a dosažena realizace naplánovaných záměrů je nezbytné zajistit spolupráci a koordinaci vlastníků pozemků s veřejným investorem, tady státem nebo obcí. Toto organizační zajištění a financování úprav přesahuje současné vymezení a možnosti územního plánování. Pro jejich dosažení je třeba využít i další nástroje krajinného plánování, jakou jsou např. komplexní pozemkové úpravy, které na rozdíl od územního plánování řeší vlastnické vztahy a realizují navržená opatření. (Maier a kol., 2012)

2.1.5 Formy krajinného plánování

Dle Skleničky (2003) existuje několik forem krajinného plánování, některé z nich jsou jasně definovány zákonem a další jsou vytvářeny se zřetelem na danou problematiku a potřeby jednotlivých území. V rámci legislativy lze rozlišovat tři různé druhy forem krajinného plánování:

- a) **obligatorní formy**, u kterých je pořízení stanoveno zákonem (např. ÚSES, rekultivace, lesní hospodářské plány, plán péče o zvláště chráněné území)
- b) **podmíněně obligatorní formy** (např. pozemkové úpravy, územní plánování)
- c) **fakultativní formy**, jejichž zpracování je dobrovolné (např. ekologické optimalizace, krajinářské úpravy)

Některé z nich řeší území komplexně jako např. územní plánování a pozemkové úpravy, jiné jsou naopak soustředěné jen na určitou část problematiky, např. ÚSES či LHP.

Burian a kol. (2011) tvrdí, že jediným typem krajinného plánu zpracovávaného v rámci České republiky, ačkoliv se jedná o úzce oborové, ale plošně zpracované jsou generely ÚSES.

Vztah krajinného a územního plánování je dle výše uvedených aspektů značný. Pokud tedy porovnáme územní plánování a pozemkové úpravy s krajinným plánováním, můžeme krajinné plánování vnímat jako hierarchicky nadřazenou úroveň plánovací praxe. (Nepomucký, Salašová, 1996)

Vzhledem k přijetí Evropské úmluvy o krajině v roce 2002, která přispívá k ochraně, správě a plánování krajiny, bude v budoucnu nutné sladit naše a evropské plány týkající se krajiny. Krajinný plán by měl v širších vazbách řešit zhodnocení aktuálního stavu krajiny a komplexní návrh její obnovy a tvorby. Pro územní, případně regulační plán a pro komplexní pozemkové úpravy by měl krajinný plán představovat především analytický a koncepční podklad. (Kolektiv autorů, 2013)

2.2 ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

2.2.1 Definice územního plánování

Územní plánování představuje komplexní činnost územně plánovacích orgánů a stavebních úřadů, které se snaží prostřednictvím územně plánovacích nástrojů o dosažení úkolů a cílů územního plánování. (Kyselka a kol., 2010)

Plánování využití území neboli územní plánování je uskutečňované na úrovni obcí. Reguluje změny využití území a nemovitostí. Nástroje tohoto druhu a této úrovně plánování se vztahují ke konkrétnímu místu a mohou obsahovat podrobná ustanovení pro využití území a nemovitostí, formy a podrobné návrhy budov, zachování či ochrany stavebních a krajinných hodnot, výstavbu staveb.

Územní plánování se podle Maiera a kol. (2012) věnuje především fyzické stránce změn v území, sleduje přitom i společenský a hospodářský potenciál rozvoje.

Jinými slovy se územním plánováním formuluje, uplatňuje a prosazuje politika územního rozvoje prostřednictvím ověřování potřeb a způsobu uskutečnění změn území, dále vytyčením podmínek pro jejich provádění. Územní plánování se také dá chápat jako neustále plynoucí diskuse o území a možnostech jeho využití.

Ačkoliv se územní plánování zaměřuje zejména na hmotné složky, nelze zanedbat vzájemnou provázanost se společenským prostředím. Územní plánování může zprostředkovaně ovlivňovat také činnosti mimo vyhraněné území a čas, jelikož území, ani plánování nikdy neutváří uzavřený systém. Potenciál komplexního řešení krajiny stanovuje multidisiplinární charakter územního plánování, jehož hlavním předpokladem je trvale udržitelný rozvoj. (Sklenička, 2003)

I přes to, že je územní plánování podle Haaren (2002) důležitým nástrojem, který reguluje vztah mezi člověkem a přírodou, je samotná krajina v rámci územního plánování řešena na nedostatečné úrovni.

Hawkins a Selman (2002) na toto téma dodávají, že územní plány řeší většinou detailně zastavěné, případně zastavitelné území, avšak volné krajiny se věnují méně, čím může být potlačována a degradována. K tomu, aby nedocházelo ke ztrátě druhové diverzity, je třeba zohledňovat při plánování širší okolí řešeného území a posilovat zejména krajinné prvky, podporující její biologickou rozmanitost.

Zvláště významnou částí územně plánovacího procesu je účast veřejnosti, čímž dochází k uplatnění práva spolupodílení se na rozhodování o způsobu využití území, kdy každý občan může podávat náměty a připomínky v jakékoliv fázi

procesu. Touto skutečností je ztvrzován veřejný charakter plánování. (Sklenička, 2003)

Územní plán by v poslední řadě měl umět řešit současné problémy rozvoje a umět předvídat a reagovat na problémy budoucí. (Levy, 2009)

2.2.2 Legislativa územního plánování

Je zakotvena v zákoně č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, který byl k 1. 1. 2013 novelizován zákonem č. 350/2012 Sb.

Základními nástroji jsou především územně plánovací podklady, územně plánovací dokumentace a politika územního rozvoje. Proces pořizování těchto nástrojů upravuje výše zmíněný zákon č. 183/2006 Sb. Jednotlivé nástroje územního plánování se od sebe liší jak v postupu pořizování, způsobu a spoluúčasti správních orgánů, či občanů na vytváření daných dokumentů a zejména v míře jejich závaznosti. Obsahové náležitosti výše zmíněných dokumentů stanovuje vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti. (Kyselka a kol., 2010)

2.2.3 Cíle a úkoly územního plánování

Hlavním cílem územního plánování je vytváření podmínek a předpokladů pro trvale udržitelný rozvoj území, tedy pro soulad hospodářského rozvoje, příznivého životního prostředí a soudržnosti obyvatel. Dalším cílem je ochrana a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území, včetně architektonického, urbanistického a archeologického dědictví a to vše ve veřejném zájmu. Územní plánování dbá v rámci ochrany krajiny na hospodárné využívání zastavěného území a usiluje o dosažení souladu zájmů soukromých tak i veřejných. (Nepomucký, Salašová, 1996; Kyselka a kol., 2010; Sýkora, 2002)

Tyto cíle mají tedy dvojí charakter. Na jednu stranu územní plánování vytváří předpoklady pro výstavbu, a na druhou stranu dbá o udržitelný rozvoj území. Prostředkem k dosažení udržitelného rozvoje je koordinace veřejných a soukromých zájmů v území a dosažení jejich souladu. (Maier a kol., 2012)

Územní plánování má podle Kyselky a kol. (2010) řadu úkolů a řeší zejména využití území a zásady jeho uspořádání. Zásadním úkolem je stanovení koncepce

rozvoje a posouzení současného stavu území, dále posuzuje potřebu změn v daném území, které zároveň prověřuje. Územní plánování také stanovuje požadavky na prostorové uspořádání a využívání území, zaměřuje se především na umístění, uspořádání a řešení staveb, usiluje o předcházení přírodních katastrof a ekologických nebezpečí a stanovuje podmínky pro obnovu a rozvoj sídel.

Nezbytným úkolem je také věcné a časové naplánování činností, které ovlivňují rozvoj krajinného prostoru a stanovení limitů a potencialů krajiny z hlediska využívání člověkem. (Nepomucký, Salašová, 1996)

Poslední činností plánování území je vymezení podmínek k hospodárnému využívání zastavěného území a zabezpečení ochrany nezastavitelných pozemků a nezastavěného území. (Kyselka a kol., 2010)

Levy (2009) podotýká, že by se územní plánování mělo více zaměřovat na problematiku životního prostředí a řešit otázku kam směřovat a jak řídit rozvoj, aniž by došlo k poškození životního prostředí.

2.2.4 Nástroje územního plánování

Obsahové náležitosti dokumentů, jak již bylo zmíněno, jsou předepsány vyhláškou č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti.

a) Územně plánovací podklady (ÚPP), které slouží k popisu a hodnocení stavu a vývoji území, tvořeny územně analytickými podklady a územními studii

Územně analytické podklady

Zjišťují a vyhodnocují současný stav území se zřetelem na udržitelnost územního rozvoje. Jak už samotný název napovídá, slouží tato dokumentace především jako podklad pro pořizování územně plánovací dokumentace (ÚPD), jejich změn a aktualizací.

Pořizování a průběžná aktualizace ÚAP je ze zákona povinné pro celé území ČR. Existují dvě různé podrobnosti podkladů, buďto pro správní obvod obcí s rozšířenou působností, nebo pro území krajů.

Předmětem ÚAP jsou limity využití území, neboli omezení změn v území z důvodu ochrany veřejných zájmů, které vyplývají z právních předpisů,

jako např. ochrana veřejného zdraví, přírody, vod, ovzduší, zemědělského půdního fondu (ZPF), lesů nebo památek. Dále mohou limity vycházet z předpisů o pozemních komunikacích, drahách, letectví, energetice, telekomunikace, nakládání s odpady, požární ochraně nebo z charakteristiky daného území, např. svažitostí, náchylností k erozi, poddolování území atd. Limity využití území jsou tedy např. vedení dopravní a technické infrastruktury s ochranným pásmem, vodohospodářské stavby a zařízení, chráněná území, faktory ovlivňující využitelnost území aj.

Pokud obec nemá platný územní plán, mohou tyto ÚAP posloužit jako podklad při pořizování pozemkových úprav. (Kyselka a kol., 2010)

Územní studie

Tato dokumentace řeší možnosti změn a ověřuje potřeby v určitém území, tzn., že navrhuje a posuzuje různé varianty řešení vybraného problému. Územní studie mohou být podkladem při pořizování ÚPD, případně jejich změn. (Kyselka a kol., 2010)

b) *Politika územního rozvoje (PÚR)*, která konkretizuje úkoly územního plánování v republikových, příhraničních a mezinárodních souvislostech.

Tento strategický dokument, který schvaluje vláda ČR, koordinuje dlouhodobý územní rozvoj státu a stanovuje republikové priority územního plánování. K dosažení udržitelného rozvoje území řeší hospodárné využití území, zlepšení propustnosti krajiny, ochranu krajinného rázu, zvýšení retenčních schopností krajiny prostřednictvím hospodaření s dešťovými vodami, atd. (zákon č. 183/2006 Sb.)

c) *Územně plánovací dokumentace (ÚPD)*, stanovující koncepci rozvoje území, se skládá ze zásad územního rozvoje, územního plánu a regulačního plánu.

Zásady územního rozvoje

Hlavním obsahem první části územně plánovací dokumentace jsou základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Dokument dále vymezuje plochy nebo koridory nadmístního významu a stanovuje požadavky na jejich využití, vymezuje plochy a koridory územních rezerv. Zásady územního

rozvoje jsou pořizovány krajskými úřady a jsou závazné pro pořizování územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území. (zákon č. 183/2006 Sb.)

Územní plán

O pořízení a vydání rozhoduje zastupitelstvo obce v samostatné působnosti, formou opatření obecné povahy dle správního řádu. Obec zpravidla také hradí finanční náklady na pořízení. Územní plán (ÚP) je pořizován na celé území obce v měřítku katastrální mapy, obsahuje samostatný výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací. (Kyselka a kol., 2010)

Hlavním účelem plánu je určení základních koncepcí rozvoje území obce, plošné a prostorové uspořádání, uspořádání krajiny, koncepce veřejné infrastruktury a ochrany hodnot.

Územní plán je závazný pro pořízení regulačního plánu a pro rozhodování území, musí být respektován a v souladu se zásadami územního rozvoje kraje. (zákon č. 183/2006 Sb.)

Podhrázská a kol. (2009) podotýkají, že pořízení územního plánu není ze zákona povinné.

Podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., jsou právě pozemkové úpravy nezbytným podkladem územního plánování.

Regulační plán

Určuje v stanovené ploše podrobné a detailní podmínky pro využití pozemků, umístění a prostorové uspořádání staveb, ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. O pořízení plánu rozhoduje zastupitelstvo obce, který ho také v samostatné působnosti vydává a to formou opatření obecné povahy dle správního řádu. Vždy vymezuje veřejně prospěšné stavby či veřejně prospěšná opatření a stanovuje podmínky pro uspořádání staveb veřejné infrastruktury. (Kyselka a kol., 2010)

Podle zákona č. 139/2002 Sb., může regulační plán nahradit plán společných zařízení komplexních pozemkových úprav.

Přestože se ÚPD výrazně dotýká vlastnických práv, na rozdíl od pozemkových úprav, není nutné ke schválení ÚPD přímé projednání s dotčenými vlastníky a jejich souhlas. (Sklenička, 2003)

2.2.5 Postup pořizování územního plánu

Ve vztahu k pozemkovým úpravám je podle Kubeše a Perlína (1998) nejvýznamnějším dokumentem územního plánování samotný územní plán. Při jeho pořizování a zpracování jsou stěžejními účastníky:

a) obec

- rozhodnutí o pořízení územního plánu má v kompetenci zastupitelstvo obce, které následně zadává jeho návrh na zpracování. K zajištění kontroly a spolupráce obce s pořizovatelem je zajištěna zvolením zástupce z řad zastupitelstva.
- obec hradí náklady na zpracování územního plánu a je zodpovědná za náležitou spolupráci s pořizovatelem a projektantem

b) pořizovatel

- obvykle se jedná o úřad územního plánování, případně obecní úřad, zaručující dodržení kvalifikačních požadavků pro územně plánovací činnost, kterou stanovuje stavební zákon
- společně se zvoleným zástupcem z řad zastupitelstva obce pořizovatel zpracovává návrh zadání územního plánu a následně dbá na dodržení souladu, který musí ÚP dle zákona splňovat

c) projektant

- zpravidla autorizovaná fyzická osoba s oprávněním ke zpracování ÚPD Českou komorou architektů
- osoba zodpovědná za úplnost a správnost zpracovaného ÚP

Hlavní fáze územního plánu dle Autorského kolektivu (2008, 2009)

- rozhodnutí o pořízení
- zadání územního plánu
- návrh územního plánu
- řízení o územním plánu
- vydání územního plánu
- nabytí účinnosti územního plánu
- vyhodnocení územního plánu, případně změny územního plánu

2.2.6 Platnost územního plánu

Platnost územně plánovací dokumentace upravují § 187 – 188 zákona č. 183/2006 Sb., stanovující územně plánovací dokumentace, které byly schválené před 1. červencem 1992, pozbývající platnosti nejdéle do 3 let ode dne nabytí účinnosti výše zmíněného zákona.

ÚPD sídelního útvaru a ÚP obce, které byly schválené před 1. lednem 2007 lze do 31. prosince 2020 dle zákona č. 183/2006 Sb. upravit, v tomto rozsahu projednat a vydat, jinak pozbývají platnosti.

2.2.7 Působnost ve věcech územního plánování

Tuto působnost zastávají zejména orgány obcí, krajů, Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR) a Ministerstvo obrany pro územní vojenských újezdů. Hlavní náplní těchto orgánů je koordinace výstavby a ostatní činnosti, které ovlivňují rozvoj daného území. Pokud nastane situace, kdy se změni podmínky, na základě kterých byla ÚPD vydána, jsou obce a kraje povinni pořídit změnu příslušné ÚPD. (zákon č. 183/2006 Sb.)

Orgány obce

Zabezpečují rozvoj a ochranu hodnot na území obce, pokud tyto náležitosti nejsou určeny na základě zvláštních předpisů dotčených orgánů, nebo působnosti kraje v záležitostech nadmístního významu.

V samostatné působnosti působí zastupitelstvo obce jako rozhodující orgán o pořízení ÚP, schvaluje zadání a vydává ÚP. V přenesené působnosti obecní úřad na úrovni obce s rozšířenou působností (ORP) na žádost obce pořizuje územní plán, a ÚPP pro svůj správní obvod.

Orgány kraje

Krajský úřad pořizuje a vydává zásady územního rozvoje a pořizuje územně analytické podklady kraje.

Další kompetencí je ochrana a rozvoj hodnot na území kraje. Ve vymezených případech, dle zákona a pouze v záležitostech nadmístního významu, mohou zasahovat do činnosti orgánů obcí.

Ministerstvo obrany

Projednává ÚAP a vydává územní plán pouze na územní vojenských újezdů.

Ministerstvo pro místní rozvoj

Hlavní činností MMR jako ústředního správního úřadu ve věcech územního plánování je státní dozor, dále pořizuje politiku územního rozvoje a zajišťuje metodickou podporu.

Dotčené orgány

Všeobecně hájí veřejné zájmy dle zvláštních právních předpisů. Jejich součinnost v rámci územního plánování probíhá s orgány územního plánování, případně se stavebním úřadem.

Dotčeným orgánem při pořizování územního plánu je v rámci oboru působnosti pozemkových úprav Státní pozemkový úřad. (Kyselka a kol., 2010)

2.2.8 Zastavěné území

Při pořizování pozemkové úpravy je dle Kyselky a kol. (2010) určující a stěžejní stanovení hranice zastavěného území a vymezení zastavitelné plochy územním plánem.

Pokud nemá obec vydaný územní plán, může si nechat stanovit zastavěné území úřadem územního plánování, který zohlední stanoviska dotčených orgánů. (Autorský kolektiv, 2008)

Zastavěné území je dle zákona č. 183/2006 Sb. definováno jako: „ Území vymezené územním plánem nebo postupem podle tohoto zákona, nemá-li obec takto vymezené zastavěné území, je zastavěným územím zastavěná část obce vymezená k 1. září 1966 a vyznačená v mapách evidence nemovitostí (dále jen „intravilán“).“

Do výše definovaného území se zahrnují pozemky v intravilánu, avšak výjimku tvoří chmelnice, vinice, zemědělské pozemky zajišťující speciální zemědělskou výrobu (např. zahradnictví), či pozemky přiléhající k hranici intravilánu navrácených do orné půdy nebo lesních pozemků. (Kyselka a kol., 2010)

Mackovič (2012) podotýká, že zastavěné území je nedílnou součástí kulturní krajiny. Rozšiřování zastavěného území probíhá při procesu územního plánování, zejména vymežováním zastavitelných ploch, které přesahují současný intravilán obce. Z extravilánu se stává nový intravilán a tím se snižuje i velikost volné krajiny.

Maier a kol. (2012) uvádí, že územní plány jsou z pohledu krajiny nedostatečné. Vzhledem k tomu, že jsou územní plány zpracovávány pro celé území dotčené obce, měly by důkladně a souhrnně řešit kromě zastavěných ploch, také plochy nezastavěné. Realita však ukazuje, že územní plánování řeší spíše samotný intravilán a s ním spojené problémové části, jako je např. cestní síť. Navazující zemědělskou a lesní krajinou se zabývá jen okrajově v malém rozsahu a detailu. Tato oblast volné krajiny je tedy řešena zejména projekty komplexních pozemkových úprav.

2.2.9 Veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření

Veřejně prospěšné stavby, či opatření, vymezuje územní plán a jsou definovány stavebním zákonem. Veřejně prospěšnou stavbou je stavba sloužící k ochraně nebo rozvoji území obce, kraje či státu, dále stavba určená pro veřejnou infrastrukturu.

Veřejně prospěšná opatření jsou opatření nestavební povahy, která slouží ke snížení ohrožení území (např. před přírodními katastrofami), k ochraně přírodního, kulturního a archeologického dědictví (např. ÚSES) a k rozvoji území. (Kyselka a kol., 2010)

2.3 POZEMKOVÉ ÚPRAVY

V současné době je na většině území naší republiky značná roztržitost vlastnických vztahů, což zabraňuje efektivnímu obhospodařování a racionálnímu využití zemědělské půdy. Dalším velkým problémem bývá umístění pozemků některých vlastníků uvnitř velkých bloků a zároveň nevhodný tvar a malá výměra těchto pozemků. Všechny výše zmíněné aspekty přispívají často k nepřístupnosti pozemků nebo při nejmenším k tomu, že dané pozemky nelze běžnou mechanizací obdělávat.

Pozemkové úpravy (PÚ) se snaží všechny tyto problémy řešit, zabezpečit racionální využívání a ochranu krajiny prostřednictvím právních, biotechnických a organizačních opatření. (Sklenička, 2003)

2.3.1 Legislativa pozemkových úprav

Hlavním právním podkladem pro pozemkové úpravy je zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. K novelizaci tohoto zákona došlo v jeho historii již šestkrát. V posledních dvou letech byly vydány změny č. 503/2012 Sb., a č. 280/2013 Sb.

Stěžejní je také vyhláška č. 545/2002 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav

2.3.2 Definice pozemkových úprav, jejich cíle a úkoly

Pozemkové úpravy jsou jednou z forem krajinného plánování a zabezpečují racionální využívání a ochranu krajiny pomocí organizačních, technických, biotechnických a právních opatření. Samotný proces pozemkových úprav je velmi složitý administrativně-technický proces, jak už z hlediska dokumentace, tak i organizace. (Kyselka a kol., 2010)

Jak popisuje Burian a kol. (2011): „PÚ řeší komplexně celé území a ve veřejném zájmu se jimi prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jejich přístupnost a využití, vyrovnání hranic a vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se uspořádávají vlastnická práva a související věcná břemena.“

Jeden ze základních principů pozemkových úprav podle Maiera a kol. (2012) je sloučení pozemků jednoho vlastníka do větších celků a jejich zpřístupnění, čímž se tedy sníží počet pozemků a dochází ke zvýšení jejich průměrné výměry. Změna pozemkové držby je založena na vzájemné a dobrovolné směně pozemků mezi jednotlivými vlastníky, přičemž žádný vlastník není krácen na svých vlastnických právech.

Zároveň pozemkové úpravy přispívají ke zlepšení kvality života, životního prostředí, chrání a zúrodňují půdní fond. V rámci snižování negativních účinků povodní řeší odtokové poměry v krajině, vodní hospodářství a zvyšují ekologickou stabilitu krajiny. (zákon č. 139/2002 Sb.)

Výstupy pozemkových úprav přispívají k obnově katastrálního operátu, ale také jako neopomenutelný podklad pro potřeby územního plánování. (Kyselka a kol., 2010)

Pozemkové úpravy představují dlouhodobý proces, během kterého jsou brány ohledy na přání a náměty vlastníků při současném souladu se zákony a právy ostatních vlastníků při zachování veřejného zájmu. Veřejný zájem se soukromým zájmem jednotlivých vlastníků nemusí být vždy v souladu, protože se snaží zajistit zpřístupnění pozemků a ochránit je před erozí, povodněmi a ztrátou úrodnosti. Pozemkovou úpravou se neruší, ani neomezují práva vlastnická, ani se neupřednostňují někteří vlastníci. Všichni mají stejná práva, jsou si rovni a k dosažení účinných výsledků se pouze vyměňují a nově uspořádávají parcely takovým způsobem, aby byly lépe obhospodařovatelné a vyhovovaly daným požadavkům. (Burian a kol., 2011)

K dosažení stanovených cílů pozemkových úprav je nejdůležitější shoda mezi soukromými i veřejnými zájmovými skupinami. Tento proces však není vždy jednoduchý, vždy jde o správnou komunikaci mezi stranami a použití jisté diplomacie. (Pašakarnis, Morley, Maliene, 2013)

Sklenička (2003) dále uvádí, že: „Pozemkové úpravy nejen že vlastnicky rozpracovávají opatření k ochraně přírody a krajiny, které jsou stanoveny v jiných formách plánování, jako je např. ÚSES, či územní plán, ale hlavním prostředkem jsou nástroje, pomocí kterých mohou navrhnout nebo dotvářet ucelený polyfunkční krajinný systém.“ Za poslední důležitý cíl pozemkových úprav považuje výše zmíněný autor dokončení přidělového řízení.

2.3.3 Předmět pozemkových úprav

Dle zákona č. 139/2002 Sb., jsou předmětem pozemkových úprav všechny pozemky zahrnuté do stanoveného obvodu PÚ.

Obvod pozemkové úpravy určuje Státní pozemkový úřad s přihlédnutím k požadavkům vlastníků pozemků, obce, které se PÚ týkají, a katastrálního úřadu. Obvod pozemkové úpravy je území dotčené PÚ, tvořeno většinou jedním, či více celky zpravidla v jednom katastrálním území. Předmětem PÚ jsou veškeré pozemky v tomto obvodu bez rozdílu dosavadního způsobu využívání a vlastnických vztahů. (Kyselka a kol., 2010)

2.3.4 Formy pozemkových úprav

Existují dvě formy pozemkových úprav, které definuje zákon č. 139/2002 Sb. Každá má svůj určitý rozsah, finanční náročnost, způsob rozhodování o území a podstatný vliv na náležitosti zpracování. (Doležal a kol., 2010)

Pozemková úprava se obvykle provádí formou komplexní pozemkové úpravy (KPÚ). Ta, na rozdíl od jednoduché pozemkové úpravy (JPÚ), tedy druhé formy, řeší vlastnické vztahy k pozemkům a další komplexní řadu aspektů jako je např. cestní síť, protierozní ochranu a opatření, opatření k ochraně přírody a zvýšení ekologické stability krajiny apod. a je tedy účelnější. KPÚ se vždy provádí v ploše celého katastrálního území, na rozdíl od JPÚ, která může řešit pouze jeho část (Sklenička, 2003)

Rozsah komplexní pozemkové úpravy je tedy dle Doležala a kol. (2010) širší a zpracování náročnější, než jednoduché pozemkové úpravy, jakožto jednoúčelové řešení omezeného rozsahu. JPÚ slouží nejčastěji k řešení určitých hospodářských potřeb, jako je např. urychlené scelení pozemků, zpřístupnění pozemků nebo k vyřešení ekologických problémů v krajině (protipovodňové či protierozní opatření). Pomocí JPÚ lze dosáhnout upřesnění nebo rekonstrukci přídělů a lze je provádět jen v části katastrálního území.

2.3.5 Podklady pro řešení pozemkových úprav

Při řešení pozemkových úprav je zapotřebí řady podkladů z mnoha oborů. Zejména v přípravné fázi jsou nezbytné pro zpracování zadání. Podklady zpravidla zajišťuje pozemkový úřad, případně zpracovatel. (Doležal a kol., 2010)

Kyselka a kol. (2010) člení základní podklady do následujících odvětví:

- *majetkoprávní vztahy a geodézie*
- *územní plánování*
- *ochrana přírody a krajiny*
- *vodní hospodářství*
- *doprava*
- *zemědělství a lesnictví*

Doležal a kol. (2010) považují právě základní geodetické a majetkoprávní podklady za stěžejní. Dále uvádí mapové podklady, již zpracovanou dokumentaci v řešeném území, specifické podklady (týkající se především technické infrastruktury, operačních programů a strategií rozvoje atd.) a metodické podklady.

Bezúplatné poskytnutí potřebných informací ukládá zákon č. 139/2002 Sb., v § 9 a to všem dotčeným orgánům, správcům nadzemních i podzemních zařízení a to v rozsahu nezbytném pro řízení o pozemkových úpravách a pro vypracování jeho návrhu.

Podklady územního plánování

Tyto podklady slouží zejména k návrhu PSZ a ke zpracování návrhu nového uspořádání pozemků. Pokud je pro dané území zpracovaná územně plánovací dokumentace, je pro zpracovatele pozemkových úprav závazným podkladem. (Doležal a kol., 2010)

Podle Kyselky a kol. (2010) je v rámci návaznosti na územní plánování třeba zajistit:

- *již zmiňovanou ÚPD* – zásady územního rozvoje, územní plán, případně regulační plán
- *politiku územního rozvoje*
- *ÚAP a další územní studie*, pokud jsou pro dané území zpracovány, územní prognózy apod.

Za důležitý bod v územně plánovacích podkladech považují Doležal a kol. (2010) kapitolu o podmínkách pro využití ploch s rozdílným způsobem využití, které mohou být stanovené jako hlavní, přípustné, podmíněně

přípustné nebo nepřípustné. Ty mohou vymezit možnosti u návrhu PSZ, případně poukázat na nutnost změny ÚP. Pokud nastane u návrhových prvků PSZ podmíněně přípustné využití, výsledek schvalování se odvíjí od projednání se stavebním úřadem, prvky s nepřípustným využitím jsou vždy předmětem návrhu změny ÚPD.

2.3.6 Postup zpracování pozemkových úprav

Samotný proces pozemkových úprav je velmi časově i organizačně náročný, vzhledem ke značnému počtu účastníků.

Účastníci řízení

Přímými účastníky pozemkové úpravy jsou dle Kyselky a kol. (2010):

- a) **vlastníci pozemků a ostatní fyzické či právnické osoby**, jejichž práva jsou dotčena
- b) **obec**, do které spadá řešený obvod pozemkové úpravy, případně obec, s jejichž územím sousedí pozemky zahrnuté do obvodu PÚ
- c) **stavebník**, pokud je pozemková úprava vyvolána stavební činností, většinou se podílí i na spolufinancování nákladů

Hlavní fáze pozemkových úprav

- zahájení řízení o PÚ
- výběrové řízení zhotovitele
- úvodní jednání, volba sboru zástupců
- podrobný průzkum terénu
- zeměměřičská činnost, stanovení obvodu PÚ
- zpracování soupisu a ocenění vstupních nároků vlastníků
- zpracování a schválení PSZ zastupitelstvem obce na veřejném jednání
- návrh nového uspořádání pozemků a projednání s vlastníky
- rozhodnutí o schválení návrhu
- vytyčení nově navržených pozemků
- rozhodnutí o výměně a převodu vlastnických práv
- realizace opatření
- zápis PÚ do katastru nemovitostí
- převod pozemků PSZ do vlastnictví obce

2.3.7 Plán společných zařízení

Hladík (2005) konstatuje, že: „Součástí návrhu pozemkové úpravy je plán společných zařízení, který tvoří budoucí kostru uspořádání zemědělské krajiny.“

Burian a kol. (2011) popisují plán společných zařízení jako: „Věcný záměr a ideový plán řešení veřejných zájmů v území a zároveň investiční záměr.“

Pomocí plánu společných zařízení (PSZ) má být dosaženo cílů a úkolů pozemkových úprav. Ačkoliv je PSZ navrhován pouze v obvodu pozemkové úpravy, tj. zpravidla v rámci jednoho katastrálního území, je při jeho zpracování účelné brát v potaz širší územní vazby, jako je zejména povodí, propojení cestní sítě s navazujícím územím, biochory apod. (Kyselka a kol., 2010)

Výchozím podkladem pro zpracování PSZ je dle Skleničky (2003) územně plánovací dokumentace, je-li pro řešené území zpracována. Zároveň jsou zohledněny další plány, projekty, koncepce a ostatní studie, zpracované v dané lokalitě. Důležitým podkladem, mimo jiné, je také názor a poznatky vlastníků, pamětníků a místních znalců.

Díky multidisciplinárnímu charakteru oboru je zpracování PSZ týmová práce zejména projektanta, zástupce obce a Státního pozemkového úřadu a dalších specialistů, např. zpracovatele ÚPD a podobně. (Burian a kol., 2011)

K uskutečnění PSZ se přednostně využívá půda ve vlastnictví státu, případně půda obecní. (Kaulich, 2012)

Posouzení plánu probíhá na veřejném zasedání, jednak sborem zástupců vlastníků, tak i zastupitelstvem obce, dále je projednán dotčenými orgány. Schválená opatření plánu PSZ jsou s ohledem na potřeby obce a požadavky vlastníků postupně realizována. Po dokončení realizace předává pozemkový úřad zařízení a opatření bezúplatně do vlastnictví obce, pokud jsou stavby budovány na pozemku soukromé osoby, jsou předány vlastníkovi. (Kyselka a kol., 2010)

Členění navrhovaných opatření

Obsahem PSZ je soubor opatření, která se dle Doležala a kol. (2010) člení na:

- 1) *opatření ke zpřístupnění pozemků*
- 2) *protierozní opatření pro ochranu zemědělského půdního fondu (ZPF)*
- 3) *vodohospodářská opatření*
- 4) *opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí (ŽP)*

Opatření ke zpřístupnění pozemků

Hlavním účelem je zajištění přístupnosti k pozemkům, dopravní dostupnost a prostupnost krajiny. Jedná se především o návrh polních, případně lesních cest. Při samotném návrhu je nutné držet se daných předpisů a norem, zohledňovat napojení cestní sítě na komunikace vyšších tříd, ostatní místní komunikace a návaznost na okolní katastrální území. (Doležal a kol., 2010)

Kromě výše zmíněných funkcí plní cestní síť zároveň další funkce, jako protierozní, vodohospodářskou, ekologickou, ekonomickou apod., ale zásadní vliv má návrh těchto cest na estetickou složku krajiny, její kompozici a na samotné krajinné hodnoty. Z toho důvodu je třeba pečlivě dbát na doprovodné prvky cest, což mohou být příkopy, doprovodná vegetace, či kulturní a památkové artefakty. (Sklenička, 2003)

Polní cesty se dle významu člení na hlavní, vedlejší a doplňkové polní cesty, návrhové kategorie se řídí dle ČSN 73 6109. Na hlavní polní cesty zpravidla navazují vedlejší polní cesty a jsou zároveň napojeny na místní komunikace nebo silnice III. tříd. Hlavní polní cesty nesou polyfunkční charakter protierozním prvkem v podobě odvodnění. Vedlejší polní cesty jsou zpravidla nezpevněné, zatravněné a zajišťují dopravu z okolních pozemků či farem. Doplňkové polní cesty slouží k propojení půdních celků jednoho uživatele a zajišťují sezónní napojení. (Burian a kol., 2011)

Samotný návrh nových polních cest ovlivňuje návrh dalších společných opatření, zejména nové uspořádání pozemků.

Významným podkladem pro návrh cestní sítě je záznam historického stavu cest, většinou prostřednictvím historických map. Vzhledem k faktu, že cílem PÚ je mimo jiné scelování pozemků, je nově navržená cestní síť zpravidla méně hustá než historická cestní síť. (Sklenička, 2003)

Protierozní opatření pro ochranu ZPF

Tato opatření mají podle Doležala a kol. (2010) v krajině zamezit zejména zhoršování vodních poměrů a odtokových poměrů s následným odnosem půdy erozní činností. Hlavním účelem je tedy zlepšení odolnosti krajiny vůči erozi, zvýšení retenční schopnosti a omezení degradace půdy.

V rámci eroze se opatření dělí na:

- **opatření proti vodní erozi**
- **opatření proti větrné erozi**
- **ostatní opatření** (asanace sesuvů území, strží, rekultivace aj.)

Hlavním úkolem opatření proti vodní erozi je chránit půdu před erozními účinky dopadajících kapek deště. Dále podporovat vsakování vody do půdy, omezit unášecí sílu vody a neškodně odvést povrchový odtok.

Opatření proti větrné erozi má chránit půdu před jejím obnažením, zvyšovat její odolnost dostatečnou vlhkostí a snížit rychlost větru situováním pozemku kolmo na převládající směr větru a stavěním větrolamů. (Burian a kol., 2011)

ČSN 75 4500 dělí typy opatření na:

- **organizační** (např. pásové střídání plodin, delimitace kultur, tvar a velikost pozemků, protierozní oseední postupy aj.)
- **agrotechnická** (hrázkování, důlkování, mulčování, atd.)
- **technická** (terasy, příkopy, průlehy, vsakovací a sedimentační pásy, zatravněné údolnice, ochranné nádrže, polní cesty, větrolamy apod.)

O použití vhodných způsobů ochrany a jednotlivých opatření rozhoduje nejen jejich účinnost, ale také požadované snížení množství erozního smyvu půdy. Nejčastěji se však používá komplex doplňujících se opatření.

Návrh protierozní ochrany vyplývá z průzkumu území, hydrologického posouzení a výpočtu erozní ohroženosti, tato opatření by dále měly být v souladu s ostatními vodohospodářskými a ekologickými opatřeními a zásahy v krajině. (Burian a kol., 2011)

Vodohospodářská opatření

Vodní režim v rámci KPÚ by neměl být řešen pouze na ploše katastrálního území, ale v rámci povodí, ve kterém by se měl promítnout průzkum srážko-odtokových poměrů.

Vodohospodářská opatření se navzájem funkčně doplňují a mají často polyfunkční charakter. Plní jak vodo-ochranou tak i a půdo-ochranou funkci a zároveň utváří krajinetvornou a stabilizační činnost z hlediska retence vody. (Burian a kol., 2011)

Podle Kyselky a kol. (2010) slouží tyto ochranné opatření nejčastěji k neškodnému odvedení povrchových vod, ochraně před záplavami, zpomalení povrchového odtoku, zvýšení retenční schopnosti krajiny atd.

Vodohospodářská opatření se dle Dolažala a kol. (2010) člení na:

- *opatření ke zlepšení vodních poměrů*
- *opatření k odvádění povrchových vod z území*
- *opatření k ochraně před povodněmi*
- *opatření k ochraně povrchových a pozemních vod*
- *opatření k ochraně vodních zdrojů*
- *opatření u stávajících vodních děl na vodních tocích*
- *opatření u staveb sloužících k závlaze a odvodnění pozemků*

Opatření k ochraně a tvorbě ŽP

Dle zákona č. 139/2002 Sb., přispívají tato opatření ke zvýšení ekologické stability. Jedná se především o územní systémy ekologické stability (ÚSES), doplnění zeleně atd.

ÚSES jako takový upravuje zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a definuje ho jako: „Vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu.“

V pozemkových úpravách spadá ÚSES z hlediska kategorizace do úrovně lokální, tedy místní ÚSES. Jelikož jsou dané opatření ze všech opatření PSZ nejvíce plošně náročné a vzhledem k majetkovým uspořádáním, by společná zařízení, tedy i tyto plochy, měly být na pozemcích ve vlastnictví obce, která je následovně přejímá do své péče. (Kaulich, 2012)

ÚSES dbá o zachování a obnovu ekologicky stabilních prvků krajiny pomocí svých skladebných prvků, jimiž jsou biocentra, biokoridory, interakční prvky a ostatní krajinně ekologicky hodnotná a významná území, která jsou navzájem

propojena sítí biokoridorů k zajištění celkové ekologické stability. (Löw, Míchal, 2003)

Jednotlivé skladební prvky se uspořádávají s ohledem na další navrhovaná opatření, čímž dosahují polyfunkčního charakteru. (Burian a kol., 2011)

Sklenička (2003) uvádí, že návrh územního systému ekologické stability započali autoři prostřednictvím územních plánů, zatím co v KPÚ byl zmiňován jen okrajově. Dále dodává několik zásadních argumentů, proč ÚSES prosazovat prvotně pozemkovými úpravami:

- ÚP je zpracován v nevhodném měřítku, ve kterém nelze rozlišit prvky na jednotlivých vlastnických parcelách, čímž nelze identifikovat dotčené vlastníky
- návrh ÚP, tedy i územního systému ekologické stability, není projednán s vlastníky pozemků
- ÚP nemá kompetence k možnosti kompenzace záboru dotčených pozemků
- KPÚ řeší ÚSES jako polyfunkční prvek, kdy současně plní funkci protierozní ochrany území, protipovodňové ochrany, izolační zeleně, doprovodné zeleně atd.
- Ačkoliv je proces KPÚ pomalejší, lze vybrané části krajiny registrovat jako významné krajinné prvky (VKP)

2.3.8 Působnost ve věcech pozemkových úprav

Od 1. 1. 2013, vešel v platnost zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, čímž byl zřízen Státní pozemkový úřad (SPÚ) jako správní úřad s celostátní působností, který spojil činnosti vykonávané Pozemkovým fondem ČR a pozemkovými úřady.

Hlavní funkcí Státního pozemkového úřadu je rozhodování o pozemkových úpravách a organizace provádění pozemkových úprav.

SPÚ je podřízen Ministerstvu zemědělství a je tvořen ústředím Státního pozemkového úřadu a krajskými pozemkovými úřady, které vykonávají činnost v rámci vyšších územních samosprávných celků.

V součinnosti s orgány územního plánování a dalšími orgány koordinuje vazbu návrhů pozemkových úprav na sídelní struktury a ÚPD, tvorbu a ochranu

životního prostředí a krajiny, dále uplatňuje stanoviska k územním plánům a regulačním plánům.

2.3.9 Financování pozemkových úprav

Finanční náklady na výstavbu a uskutečnění pozemkových úprav jsou dle zákona č. 139/2002 Sb., hrazeny ze státního rozpočtu, nebo jsou spolufinancovány z fondů EU.

Jako základní zdroj financování pozemkových úprav zmiňuje Kaulich (2010) státní rozpočet. Významným zdrojem financí pro realizaci společných zařízení jsou prostředky z Evropské Unie, konkrétně Program rozvoje venkova.

Dalším zdrojem je Ředitelství silnic a dálnic, které financuje pro pozemkové úpravy vyvolané stavební činností této organizace.

Státní prostředky jsou využívány zejména na pořizování návrhů PÚ, evropské prostředky jsou využívány na realizaci schválených společných zařízení, jako jsou např. nové polní cesty, protierozní, protipovodňová, vodohospodářská opatření a výsadba zeleně. (Kaulich, 2012)

Kyselka a kol. (2010) konstatují, že na úhradě nákladů se mohou podílet také účastníci PÚ, tedy obec, či jiné právnické či fyzické osoby. Pokud je pozemková úprava vyvolána stavební nebo investiční činností, v závislosti na rozsahu dotčeného území stavbou, hradí náklady stavebník či investor.

2.4 NÁVAZNOST ÚZEMNÍHO PLÁNU A POZEMKOVÉ ÚPRAVY

2.4.1 Územní plán versus pozemkové úpravy a jejich součinnost

Oba tyto nástroje veřejné správy se snaží o efektivní ochranu a tvorbu udržitelné a polyfunkční zemědělské krajiny, tedy nezastavěného území volné krajiny.

Zásadní rozdíl mezi územním plánem a pozemkovou úpravou tkví v jejich formě. Územní plán je pouze koncepčním dokumentem, který stanovuje návrh či určitou vizi rozvoje daného území, zatím co pozemkové úpravy současně navrhují a zároveň realizují určitá opatření a zařízení. Územní plán tedy není realizačním dokumentem. (Kyselka a kol., 2010)

Součinnost dokumentů a tedy její spojovací částí by v územním plánu měly představovat vymezené veřejně prospěšné stavby a veřejně prospěšná opatření, které by měly odpovídat u pozemkových úprav plánu společných zařízení.

2.4.2 Společné cíle ÚP a PÚ

Doležal a kol. (2010) podotýkají, že by cíle územního plánování měly být v souladu s cíly pozemkových úprav.

I přes mnoho rozdílů těchto dvou dokumentů, mají dle Kyselky a kol. (2010) vzájemné záměry v plánování veřejných zájmů do zemědělské krajiny. Společné hlavní cíle se dají rozčlenit do kategorií:

- *udržitelné a efektivní hospodaření v krajině*
- *zajištění prostupnosti krajiny*
- *zvýšení ekologické stability krajiny*
- *ochrana území před větrnou a vodní erozí, protipovodňová ochrana*
- *zvýšení a ochrana estetické, rekreační hodnoty území a krajinného rázu*

2.4.3 Legislativa koordinace procesů

Územní plánování upravuje zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Pozemkové úpravy jsou ukotveny v zákoně č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o pozemkových

úpravách), ve znění pozdějších předpisů. Oba tyto zákony prošly v posledních dvou letech značnou novelizací.

I přes aktualizaci obou zákonů si stále nejsou kompatibilní a dle Podhrázké, Tiché, Gremlové (2009) nemají legislativci tendenci vytvořit komplexní právní úpravu zahrnující problematiku jak územního plánování, tak pozemkových úprav.

V zákoně o pozemkových úpravách se s návazností na územní plánování setkáváme poněkud častěji, než ve stavebním zákoně, který upravuje územní plánování, kde je problematika pozemkových úprav zmíněna jen ve vztahu k regulačnímu plánu.

Za zmínku stojí vývoj závaznosti pozemkových úprav k územnímu plánování právě v zákoně o pozemkových úpravách, přesněji v § 2, který ve své poslední větě zní: „Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako **závazný podklad** (k 31. 12. 2006), **nezbytný podklad** (k 31. 12. 2012), **neopomenutelný podklad** (současný stav) pro územní plánování.“ Lze tedy pozorovat jistý pokles závažnosti pozemkových úprav při součinnosti s územním plánováním.

I přes nepochybnou souvislost výše zmíněných plánovacích procesů v současné době neexistuje legislativa ukládající její součinnost a koordinaci. V praxi při plánování ÚP a PÚ se pak často vyskytují nedorozumění při vzájemné koordinaci práce. Nikde není jasně stanoveno, kdy a který záměr je dotčená strana povinna převzít, v jaké míře a podrobnosti.

Jediným doposud vydaným koordinačním materiálem, kde jsou uvedené vzájemné možnosti spolupráce územního plánu a pozemkové úpravy, vydal v roce 2000 a 2010 autorský kolektiv I. Kyselky. Příručka vydána v roce 2010 s názvem „Koordinace územních plánů a pozemkových úprav“ byla zpracována společně s kolektivem Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy, oddělení pozemkových úprav Brno a Ústavu územního rozvoje.

Vzhledem ke skutečnosti, že byla stěžejní legislativa obou záměrů novelizována po vzniku této příručky, dá se považovat pouze za orientační.

2.4.4 Porovnání rozdílů ÚP a PÚ

Tab. 1: Porovnání ÚP a PÚ

	ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ	POZEMKOVÉ ÚPRAVY
řídící orgán	MMR Katastrální úřad, úřad územního plánování	MZE Státní pozemkový úřad
legislativa	zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů	zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o pozemkových úpravách), ve znění pozdějších předpisů.
hlavní nástroj	územní plán	plán společných zařízení
financování, náklady	obec, cca statisíce	stát, fondy EU, cca miliony
forma dokumentu	návrh konceptu rozvoje území	návrh a realizace opatření
rozsah území	celé území obce	katastrální území
doba zpracování	rychlejší zpracování, cca 1 rok	pomalejší zpracování, 3-5 let
platnost plánů	kratší životnost 10 - 20 let, možnost změny	delší životnost až desítky let, obtížné a nákladné změny
podrobnost zpracování	plochy, koridory bez ohledu na vlastnické vztahy	parcely, případně břemena jednotlivých pozemků PSZ v podrobnosti dokumentace stavby, geodetické určení (přesnost 14 cm)
odsouhlasení, námitky	zastupitelstvo obce, veřejné jednání	$\frac{3}{4}$ výměry vlastníků pozemků, zásadní pozice vlastníka
vydání	zastupitelstvo obce, opatřením obecné povahy	Státní pozemkový úřad, veřejnou vyhláškou

Zdroj: Kyselka a kol., 2010, Podhrázská, Tichá, Gremlová., 2009

2.4.5 Postupy pořizování nástrojů ÚP a PÚ

Podle Kyselky a kol. (2010) mohou nastat různé typy posloupnosti pořizování obou nástrojů:

- a) *v řešeném území existuje platný ÚP, zpracovává se návrh PÚ*
- b) *v řešeném území existují PÚ zapsané do katastru nemovitostí, pořizuje se ÚP nebo jeho změna*
- c) *v řešeném území se současně pořizuje ÚP, nebo jeho změna a zpracovávají se PÚ*

2.4.6 Stěžejní body jednotlivých typů koordinací

Existuje platný ÚP a zpracovávají se PÚ

- Většina starších územních plánů, které byly zpracovány ještě dle starého zákona č. 50/1976 Sb., ve svém obsahu nebraly ohledy na budoucí návrh pozemkových úprav v obci.
- Je-li v obci zahájena PÚ a ÚP obce je platný dle § 187 – 188 stavebního zákona do roku 2020, je vzhledem k následně snadnější koordinaci obou plánů potřeba pořídit úpravu ÚP v součinnosti s PÚ.
- Obec má k dispozici kompletní dokumentaci ÚP a poskytne ji zpracovateli PÚ. ÚP slouží zejména jako závazný podklad k návrhu plánu společných zařízení.
- Pokud je ke koordinaci zpracování PÚ a ÚP třeba využít odbornosti projektanta ÚP, měla by obec zajistit poskytnutí těchto služeb v potřebném rozsahu.
- Spolupráci projektantů ÚP a PÚ zprostředkovává Státní pozemkový úřad, spolupráce se zaměřuje na výsledné řešení PSZ v souladu s ÚP.
- PSZ, který byl schválený obcí, musí respektovat vydaný ÚP, v rámci kterého se navrhuje nové uspořádání pozemků v obvodu pozemkové úpravy.
- Po ukončení procesu pozemkové úpravy, tedy jejím zapsáním do KN, nabude právní moci nové uspořádání pozemků v nezastavěné části obce. Pokud není PSZ v dostatečném souladu s platným ÚP, je nutné pořídit změnu ÚP.

Existují PÚ zapsané v KN, mění se ÚP nebo se zpracovává nový

- Obec má k dispozici kompletní dokumentaci PÚ, kterou poskytne projektantovi ÚP, případně zprostředkuje pořizovateli ÚP kontakt na pozemkový úřad.
- Při průzkumech a rozborech projektant ÚP porovná schválený PSZ zapsaný v KN se stavem jejich realizace spolu s funkčností. Projektant ÚP dále zjistí nové informace od uživatelů pozemků o současných neřešených problémech v nezastavěném území.
- V zadání ÚP je uvedena nutnost převzetí PSZ, tyto záměry již nebudou zahrnuty ve veřejně prospěšných stavbách a veřejně prospěšných opatření, v zadání se dále uvedou další požadavky na uspořádání krajiny.
- Dotčeným orgánem tohoto procesu je vždy i SPÚ. Pokud je nutné provést změny v nezastavěném území, je třeba je řešit s příslušnými specialisty.

- Projektant ÚP zpracuje PSZ do návrhu ÚP, stavby a opatření z PSZ, které mají charakter VPS a VPO převezme do návrhu ÚP.
- Pokud je při zpracování ÚP a jeho koordinaci s PÚ nutné využít služby a odbornosti specialisty (projektanta PÚ), je žádoucí, aby obec zajistila poskytnutí těchto služeb v daném rozsahu.

Současné pořizování ÚP, nebo jeho změna a zpracování PÚ

- Po vzájemné dohodě mezi úřadem územního plánování a Státním pozemkovým úřadem se sjedná systém vzájemné spolupráce na dokumentacích, podnět k jednání dá úřad, který zjistil, že bylo zahájeno pořizování druhého dokumentu.
- Po zkontaktování uskutečňují projektanti PÚ a ÚP průzkum koordinovaně, provádí vzájemné pravidelné konzultace zjištěných problémů. Vhodná je průběžná konzultace nebo souběžné terénní průzkumy.
- Návrh zadání ÚP s požadavky na uspořádání krajiny zpracuje pořizovatel ÚP ve spolupráci s pozemkovým úřadem a obcí. Při tvorbě zadání je potřebné, aby pořizovatel domluvil konzultace obou projektantů dokumentů. Pozemkový úřad se vyjádří k požadavkům na zadání v rámci připravované PÚ.
- Projektant ÚP zpracuje návrh ÚP v koordinaci s projektantem PÚ. Koncepti uspořádání krajiny se zpracuje formou samostatného výkresu a navrhne se v koordinaci s projektantem PÚ, aby jej projektant PÚ mohl dále rozpracovat jako návrh PSZ. Tento návrh bude obsahovat vymezení veřejně prospěšných staveb a veřejně prospěšných opatření a to navržených opět v koordinaci s PÚ a zástupci obce.
- Projektanti PÚ a ÚP spolu zpracují optimální řešení nezastavěného území, aby mohl být schválen návrh PSZ. VPS a VPO zařazené do PSZ projektant ÚP zpracuje, ale dále se jimi nezabývá.
- Zpracování PÚ je zpravidla časově náročnější než ÚP, který by neměl být, pokud je to možné, vydán dříve, než bude schválen PSZ.
- Pokud je nutná úprava návrhu ÚP, především v nezastavěném území, zorganizuje pořizovatel opakované veřejné projednání za přítomnosti pozemkového úřadu a obou projektantů.
- V případě, že nastanou problémy v nezastavěném území, je účelné je řešit v koordinaci s příslušnými odborníky a projektanty PÚ.

3. CÍLE PRÁCE

- 1) Výběr vhodné lokality pro hodnocení návaznosti územního plánu a komplexní pozemkové úpravy
- 2) Analýza dokumentace územního plánu a komplexní pozemkové úpravy
- 3) Analýza součinnosti územního plánu a komplexní pozemkové úpravy
- 4) Návrh obsahové a časové harmonizace, synchronizační opatření
- 5) Zobecnění zjištěných poznatků a návrh harmonizace a doporučení k synchronizaci projektů

4. MATERIÁL A METODIKA

4.1 METODIKA

4.1.1 Výběr vhodné lokality

První stěžejní úkol této práce spočíval ve výběru vhodného katastrálního území s převládající zemědělskou půdou, kde je současně zpracován a schválen jak územní plán, tak komplexní pozemková úprava. Dalším kritériem byla dosažitelnost území v okolí bydliště vzhledem k prováděným rekognoskačním terénu a jeho potencionální znalostí.

Jelikož pořízení územního plánu není pro obce povinné a komplexní pozemkové úpravy nejsou doposud v mém okolí hojně dokončeny, byl výběr vhodné lokality znatelně zúžen. V prvopočátku bylo vybráno kú Třebiště, což je část obce Skalice, v okrese Tábor. Bohužel pro danou lokalitu byly dokumentace KPÚ a ÚP nevyhovující z hlediska jejich data a rozsahu zpracování a jejich převod do digitální formy a následné úpravy by byly značně náročné. Finální lokalitou, která splňovala všechna má kritéria dokumentací a dostupností, se stala obec Libějice, která leží na stejnojmenném katastrálním území, v Jihočeském kraji, okrese Tábor.

4.1.2 Získání podkladových dat a konzultace s odborníky

Kompletní územní plán obce Libějice, včetně textové i grafické části, je volně přístupný na webových stránkách dané obce. Z textové části se zde nachází jak návrh a odůvodnění ÚP, tak i textová část k plánu územního systému ekologické

stability. Výkresy z grafické části jsou zde dostupné pouze ve formátu PDF, což bylo z hlediska digitálního zpracování vlastních mapových výstupů nedostačující a bylo by nutné vše digitalizovat.

O digitální podobu územního plánu bylo požádáno na městském úřadě, odboru územního rozvoje v Táboře. I přes žádost stvrzenou fakultou, o poskytnutí dat pro zpracování diplomové práce, jsem však byla odmítnuta s argumentem, že ÚP si obec financuje vlastními prostředky a úřad není oprávněn tyto data poskytovat.

Osloven byl následně starosta obce Libějice, který mi umožnil přístup k datům ÚP ve formátu DGN. Tato data byla později převedena na formát SHP., který je v rámci programu ArcGIS kompatibilní.

O podklady komplexní pozemkové úpravy Libějic jsem požádala na pobočce Státního pozemkového úřadu v Táboře, kde mi vedoucí Ing. David Mišík vyšel vstříc a poskytl mi veškeré grafické podklady plánu společných zařízení v analogové i digitální podobě ve formátu DGN., opět následně převedené na formát SHP. Vzhledem k určitým citlivým datům, týkajících se osobních údajů, mi nebyla poskytnuta veškerá dokumentace, pouze textová část k PSZ, Analýza současného stavu a Statistické údaje KPÚ. K dispozici byly také projektové dokumentace účelových cest C2 a C6, které jsou prozatím jako jediné vyhotoveny.

Konzultace o problematice návaznosti územních plánů a pozemkových úprav byly vedeny zejména s vedoucím pobočky pozemkového úřadu v Táboře, Ing. Davidem Mišíkem, dále s hlavní projektantkou ÚP Libějic, Ing. arch. Dagmar Buzu, odbornou pracovnící odboru územního rozvoje v Táboře, Evou Havránkovou a projektantem územních plánů, Ing. arch. Martinem Jirovským, Ph. D., MBA.

4.1.3 Analýza a zpracování dat

Z počátku byly analyzovány jednotlivé dostupné textové dokumentace územního plánu obce Libějice a komplexní pozemkové úpravy kú Libějice, ze kterých byly zjištěny stěžejní informace o daném území a návrhových opatření. Následně byly vyhodnoceny jejich grafické části v analogové podobě.

Návaznost komplexní pozemkové úpravy a územního plánu byla hodnocena v rámci rozličných problematických oblastí, které jsou rozděleny na čtyři části: cestní síť, protierozní opatření, vodohospodářská opatření a územní systém ekologické stability.

K samotnému zpracování vlastních map bylo zapotřebí učinit dostupná digitální data kompatibilní s programem ArcGIS 10, což je geografický informační systém pro tvorbu mapových podkladů. Původním formátem poskytnutých digitálních dat ÚP a KPÚ byl DGN., který se využívá v programech MicroStation nebo v obdobných projektových programech. Konverze dat proběhla pomocí nadstavbového produktu ArcGIS Data Interoperability od firmy ESRI, který převedl DGN. na SHP., představující digitální vektorový formát geografických dat.

Jelikož v některých částech zejména ÚP nebyl převod dat úplně vyhovující, byla vektorová data upravena či nově zpracována pomocí digitalizace. Celkem bylo vytvořeno přibližně 30 nových vrstev formátu SHP.

Při tvorbě mapových výstupů byla jako podkladová data využita nejčastěji ortofotomapa, prostřednictvím WMS služeb ČÚZK, dále ZM10 a databáze Národního geoportálu INSPIRE.

Celkem byly zpracovány čtyři mapové výstupy, které zobrazují prvky z jednotlivých problémových oblastí územního plánu a komplexní pozemkové úpravy. Tyto mapy jsou součástí přílohy, která dále obsahuje kopii územního plánu v měřítku 1:6 000 a kopii PSZ v měřítku 1:5 500. Současný stav v nově vytvořených mapových výstupech není v rámci přehlednosti zobrazen, je pouze popsán v kapitole *5.3 Analýza návaznosti KPÚ a ÚP.*

4.1.4 Rekognoskace terénu

Během terénních průzkumů byl zjišťován zejména skutečný stav vůči navrženým opatřením v dokumentaci územního plánu a komplexní pozemkové úpravy. Předběžný průzkum byl učiněn 8. listopadu 2013, podrobné průzkumy pak 27. prosince 2013 a 14. března 2014. Poslední doplňkový průzkum proběhl 21. března 2014.

Předmětem zkoumání byla krajina jako celistvý prvek, její propustnost, průchodnost a funkčnost jednotlivě řešených oblastí. Zaměřeno bylo zejména na cestní síť, její současný stav i stav nově navržených cest, dále na navržená protierozní opatření, zdali jsou dodržována, či učiněna (zatravnění), vodohospodářská opatření a stav vodních toků, ploch a odvodňovacích zařízení a v poslední řadě na stav nově navržených prvků ÚSES.

Celkem bylo pořízeno přibližně 250 fotografií, vybrané z nich jsou součástí přílohy této DP.

4.2 ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA ZVOLENÉ LOKALITY

Údaje o území byly rozčleněny na dvě části. Fyzicko - geografická část popisuje přírodní složky krajinné sféry a socioekonomická - geografická část hodnotí v řešené oblasti společnost a její hospodářskou činnost.

4.2.1 Fyzicko – geografická charakteristika území

4.2.1.1 Geografická poloha

Obec Libějice leží v Jihočeském kraji, přibližně 5 km jihozápadním směrem od Tábora. Z hlediska správního členění spadá tato obec, rozkládající se pouze na jednom katastrálním území, pod ORP i okres Tábor a její rozloha činí 295 ha.

Obr. 1: Geografická poloha obce

Zdroj: ČÚZK, vlastní zpracování

4.2.1.2 Land use

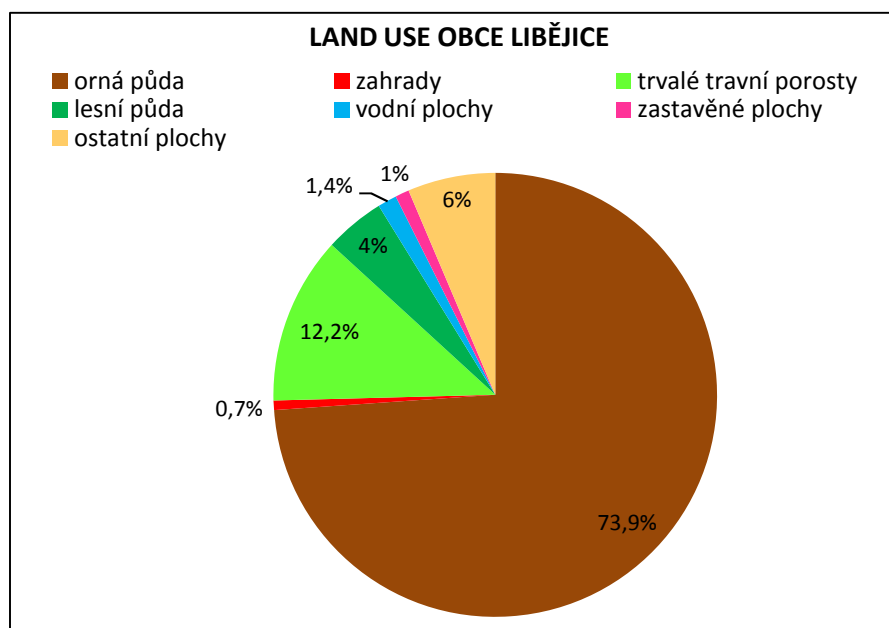
Z hlediska využití území převládá v obci orná půda, která leží na téměř $\frac{3}{4}$ rozlohy obce. Další nejrozsáhlejší jsou trvalé travní porosty (12,2 %) a ostatní plochy (6,4 %). Nízké zastoupení mají lesní půdy, rozprostírající se na 13 ha (4,4 %) a vodní plochy, zabírající jen 4 ha (1,4 %). Zastavěné plochy představují svým 1 % velmi nízký zábor půdy. Chmelnice, vinice a ovocné sady se v katastrálním území vůbec nevyskytují. Z celkové výměry obce představují zemědělské půdy 86,1 %.

Tab. 2: Využití území obce Libějice, 2012

PLOCHA	ROZLOHA [ha]	PODÍL Z CELKOVÉ VÝMĚRY
orná půda	218	73,9 %
chmelnice	0	0 %
vinice	0	0 %
zahrady	2	0,7 %
ovocné sady	0	0 %
trvalé travní porosty	36	12,2 %
lesní půda	13	4,4 %
vodní plochy	4	1,4 %
zastavěné plochy	3	1,0 %
ostatní plochy	19	6,4 %

Zdroj: Veřejná databáze, Český Statistický úřad, stav k 31.12 2012

Graf 1: Využití území, obce Libějice, 2012

Zdroj: Veřejná databáze, Český Statistický úřad, stav k 31.12 2012

4.2.1.3 Klimatické podmínky

Dle klimatické regionalizace E. Quitta (1971), spadá řešené území do klimatické oblasti MT7, tedy mírně teplé, mírně vlhké s mírnou zimou.

Klimatická a srážkoměrná stanice Slapy u Tábora, nacházející se přibližně 1 km severně od kú Libějice v nadmořské výšce 500 m, udává následující poměry.

Tab. 3: Dlouhodobé průměrné teploty 1961-1990, klimatická stanice Slapy u T.

MĚSÍC	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
teplota	-3,1	-1,7	2,2	6,5	11,8	14,6	16,4	15,8	12,3	7,1	1,8	-1,6

Zdroj: Analýza současného stavu, Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice

Průměrná roční teplota vzduchu	+ 6,8 °C
Průměrná teplota vzduchu za vegetační období (IV. – IX.)	+ 12,9 °C
Průměrný počet mrazových dnů, $t \leq - 0,1 \text{ °C}$	126 dnů

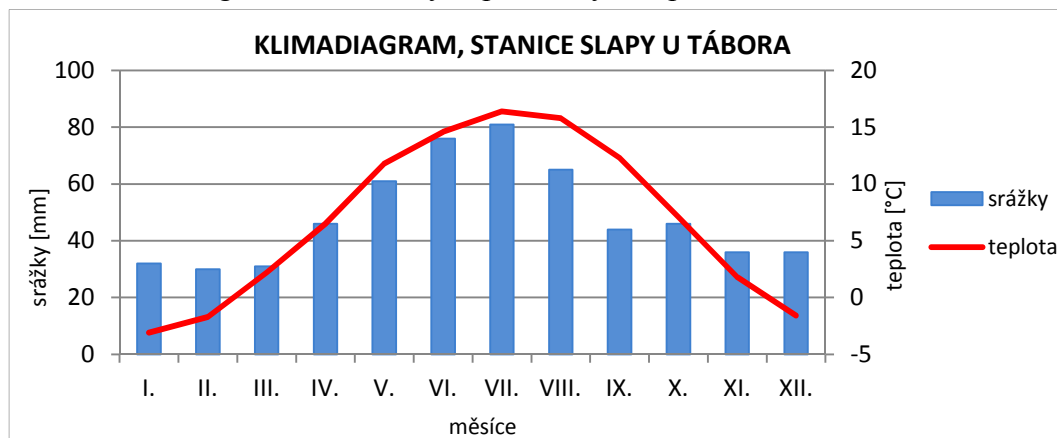
Tab. 4: Dlouhodobé průměrné srážky 1961-1990, srážkoměrná stanice Slapy u T.

MĚSÍC	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
mm	32	30	31	46	61	76	81	65	44	46	36	36

Zdroj: Analýza současného stavu, Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice

Průměrný roční úhrn srážek	584 mm
Průměrný úhrn srážek za vegetační období (IV. – IX.)	373 mm
Průměrný úhrn srážek za zimní období	max. 220 mm
Sněhová pokrývka trvá v průměru	60 dnů

Graf 2: Klimadiagram dlouhodobých průměrných teplot a srážek 1961-1990

Zdroj: Analýza současného stavu, KPÚ k.ú. Libějice, vlastní zpracování

4.2.1.4 Geomorfologické poměry a reliéf

V rámci geomorfologického členění České republiky leží řešené území v Hercynském systému, provincii Česká Vysočina, suprovincii Česko-moravská soustava a v oblasti Středočeská pahorkatina. Z podrobnějšího členění se obec Libějice dále nachází ve východní části Táborské pahorkatiny, centrální části podcelku Soběslavská pahorkatina a okrsku Malšická pahorkatina.

Dané území je charakteristické členitým pahorkatinným reliéfem. Nejvýše položený bod se nachází v 514 m n. m., při severozápadní hranici katastrálního území v oblasti zvané Zadní díly. Naopak nejnižší nadmořská výška 462 m leží při jižní hranici obce, kde pravostranný přítok Lomského potoka vtéká do rybníka Nadýmač. Celková výšková členitost území dosahuje tedy 52 m.

4.2.1.5 Geologické poměry

Centrální část je tvořena jednotvárnou sérií moldanubika, zejména se jedná o svorové ruly, pararuly až migmatity, tyto geologické struktury také v zájmovém území z celkové plochy převažují. Do severozápadní oblasti zasahují tmavé granodiority, syenity z durbachitové řady. Při severovýchodním okraji se line pestrá série moldanubika, obsahující svorové ruly, pararuly až migmatity s vložkami vápenců, grafitů a amfibolitů. Jen z malé části v jihovýchodním cípu katastru pronikají kvartérní hlíny, spraše, písky a štěrky.

4.2.1.6 Pedologické poměry

V řešeném území se vyskytují následující půdní jednotky:

Tab. 5: Půdní jednotky na území obce Libějice

HPJ	POPIS
HPJ – 14	luvizemě modální, hnědozemě luvické včetně slabě oglejených na sprašových hlínách nebo na svahových hlínách s výraznou eolickou příměsí, středně těžké s těžkou spodinou, s příznivými vláhovými poměry
HPJ – 29	kambizemě modální eubazické až mezobazické včetně slabě oglejených variet, na rulách, svorech, fylitech, popřípadě žulách, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převažujícími dobrými vláhovými poměry
HPJ – 46	hnědozemě luvické oglejené, luvizemě oglejené na svahových hlínách, středně těžké, ve spodině těžší, bez skeletu až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření

HPJ – 47	pseudogleje modální, pseudogleje luvické, kambizemě oglejené na svahových hlinách, středně těžké, ve spodině těžší až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
HPJ – 50	kambizemě oglejené a pseudogleje modální na žulách, rulách a jiných pevných horninách (které nejsou v HPJ 48,49), středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
HPJ – 58	fluvizemě glejové na nivních uloženinách, popřípadě s podloží teras, středně těžké nebo středně těžké lehčí, pouze slabě skeletovité, hladina vody níže 1 m, vláhové poměry po odvodnění příznivé
HPJ – 68	gleje modální i modální zrašelinělé, gleje histické, černice glejové zrašelinělé na nivních uloženinách v okolí menších vodních toků, půdy úzkých depresí včetně svahů, obtížně vymežitelné, středně těžké až velmi těžké, nepříznivý vodní režim

Zdroj: Analýza současného stavu, Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice

4.2.1.7 Hydrologické poměry

Z celkové rozlohy obce představují vodní plochy pouze 1,4 %. Jako jediná přirozená vodoteč se v řešeném území vyskytuje Lomský potok, který pramení severozápadním směrem od obce. Zpočátku je sveden trubní drenáží do Hořejšího rybníka, dále pokračuje obcí přes druhou vodní nádrž jménem Návesník, odkud je opět částečně zmeliorován až po hranici intravilánu a následně otevřeným korytem přes čističku odpadních vod jihovýchodním směrem opouští řešené území. Pravostranný přítok výše zmíněného toku se nachází při jižní hranici území a obsahuje kaskádu čtyř na sebe navazujících bezejmenných vodních nádrží.

V řešeném území je cca 233 ha půdy odvodněno, což je 79 % výměry kú.

4.2.1.8 Ochrana krajiny a přírodní hodnoty

Žádná Evropsky významná lokalita – tzv. NATURA 2000, se na území obce nenachází. V řešeném území se také neobjevuje žádná vyhlášená přírodní kulturní památka, památný strom, ani jinak zvláště chráněné území.

Jako přírodně cenné hodnoty se zde vyskytují lesy, remízky, doprovodná vlhkomilná vegetace podél kaskády rybníků a drobné vodoteče.

Územní systém ekologické stability se v lokální úrovni vyskytuje při jižní hranici katastrálního území obce. Je tvořen biocentrem K luhu, na který od západu navazují biokoridory Na jitrech, Za rybníky a od východu biokoridor Lomský potok. ÚSES dále doplňují interakční prvky, nejčastěji se jedná o doprovodnou zeleň podél polních cest.

4.2.2 Socioekonomická – geografická charakteristika území

4.2.2.1 Demografie

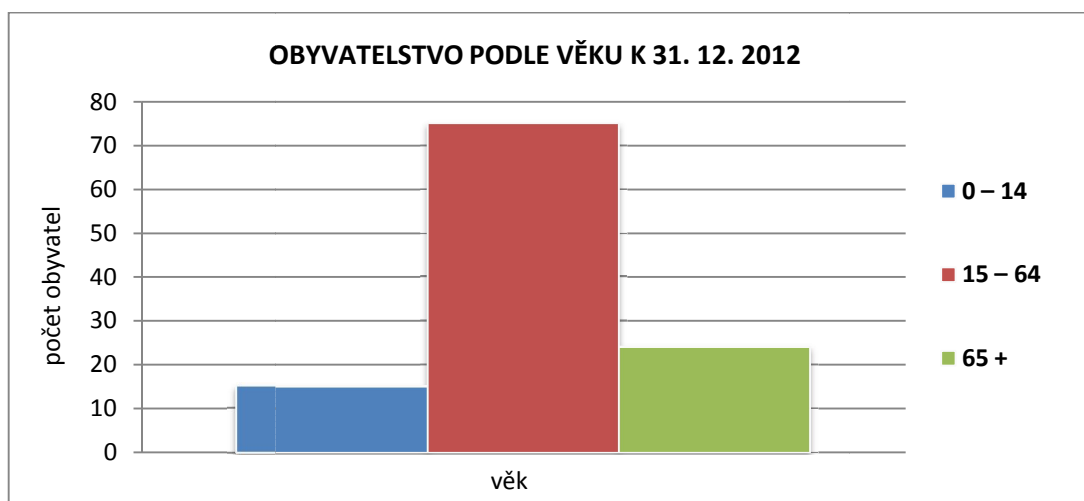
Celkový počet trvale hlášených obyvatel v obci k 31. 12. 2012 je 114, s průměrným věkem 43,7 let, který je ve srovnání s průměrným věkem obyvatelstva České republiky (41,1 let) značně vyšší. Počet mužů a žen není vyrovnaný, mírně převažují muži.

Hustota zalidnění obce je ve srovnání s průměrnou hustotou zalidnění České republiky (132,3 ob/km²) výrazně nižší a pohybuje se kolem 38,6 ob/km².

Za rok 2012 byla v obci zaznamenána 1 osoba živě narozená a 0 osob zemřelých, což značí kladný přirozený přírůstek jednoho obyvatele. Migrační saldo je však v záporných hodnotách jedné osoby, jelikož převažují 2 vystěhovalí obyvatelé, nad 1 přistěhovalým. Celkový přírůstek se tedy nachází v nulové hodnotě, což značí stagnaci obyvatel.

Z hlediska vzdělanostní struktury, která je zjišťována při Sčítání lidu, domů a bytů (SLDB) v roce 2011 u obyvatelstva starších 15 - ti let, převažují v obci obyvatelé se středním vzděláním, včetně vyučených bez maturity, kterých je 31. Občanů s úplným středoškolským vzděláním s maturitou je v obci 25 a základního, včetně neukončeného vzdělání, dosahuje 21 obyvatel. Poměrně vysoký podíl dosahují v obci vysokoškolsky vzdělaní občané, kterých je celkem 14, což představuje cca 12% obyvatel.

Graf 3: Struktura obyvatelstva Libějic podle věku k 31. 12. 2012

Zdroj: Český statistický úřad, vlastní zpracování

Skupina obyvatel ve věku 0 – 14 let představuje před - produktivní složku (15 obyvatel), skupina ve věku 15 – 64 let (75 obyvatel) zastupuje produktivní složku obyvatel a poslední skupina osob ve věku 65 a více (24 obyvatel) je zástupcem složky post-produktivní.

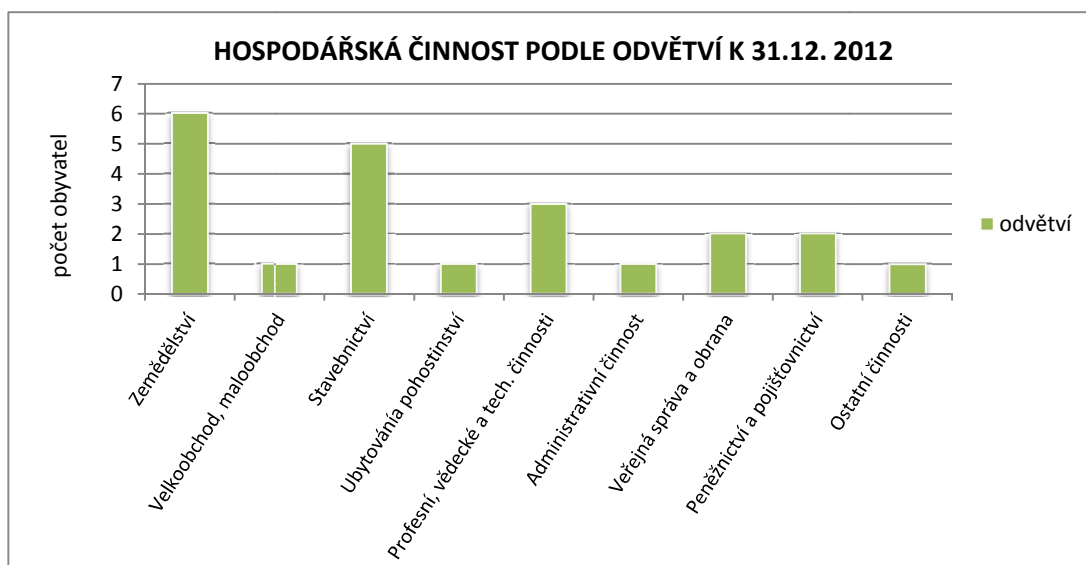
Z grafu je zřetelné, že nejčetnější složka obyvatelstva se nachází v produktivním věku, což je příznačné z ekonomického hlediska. Negativní dopad na vývoj však bude mít v budoucnu vyšší podíl post – produktivní složky nad před - produktivní, což značí stárnutí obyvatel.

V rámci ekonomické aktivity obyvatelstva, zjišťované při SLDB 2011, mírně převažuje ekonomicky neaktivní obyvatelstvo (54, z toho 22 studentů a žáků) nad ekonomicky aktivními (51). Míra registrované nezaměstnanosti k 1. 1. 2012 dosahovala 7,8 %.

4.2.2.2 Hospodářské poměry

Vzhledem k převažujícímu zemědělskému typu půdy převládá zemědělské využití krajiny, průmysl se na území obce nevyskytuje. Zemědělská činnost spočívá zejména v obdělávání pozemků, převažujícím odvětvím je rostlinná výroba. Značnou část katastrálního území obce obhospodařuje ZD Slapy, které působí na 165 ha orné půdy a 5 ha luk, tedy téměř na 70 % zemědělské půdy kú Libějic. V obci se dále nachází zemědělský areál s odchovnou dobytka (cca 180 ks) a sklady slámy.

Graf 4: Hospodářská činnost podle odvětví v obci Libějice k 31. 12. 2012

Zdroj: Veřejná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

4.2.2.3 Dopravní infrastruktura

Komunikace vedoucí v obci jsou částečně s asfaltovým povrchem a částečně nezpevněné.

Východní hranici území tvoří silnice III. třídy č. 1372, vedoucí z Horek u Tábora do Lomu. Z této komunikace se odděluje silnice III. třídy č. 1373, která severozápadním směrem propojuje Libějice a Slapy. Druhá příjezdová cesta do intravilánu obce, silnice III. třídy se stejným č. 1373, vede od hřbitova, kde se odděluje od komunikace III. třídy 4. 1374, která tvoří severní hranici kú.

Ostatní komunikace jsou účelové pro zemědělskou a lesnickou činnost a jsou nezpevněné.

Západním okrajem obce prochází železniční trať č. 202 Tábor – Bechyně, tzv. „Bechyňka“, první elektrifikovaná trať na našem území, kterou vybudoval F. Křížík. Železniční stanice Libějice leží přibližně 1 km od obce, již mimo jeho katastrální území.

V rámci dopravní obslužnosti není v obci zavedena autobusová doprava, nejbližší stanice autobusu se nachází ve Slapech, ve vzdálenosti cca 1,5 km.

4.2.2.4 Technická infrastruktura

Na území obce se nachází dva transformátory VN, obec má vybudovanou kanalizaci a v současné době i čističku odpadních vod, spolufinancovanou EU. Plynovod ani vodovod zde zaveden není.

4.2.2.5 Občanská vybavenost a kulturní hodnoty

Občanská vybavenost obce je minimální, nachází se zde pouze obecní úřad a požární zbrojnice.

Spádovým centrem pro zajišťování služeb (kultura, školství, zdravotnictví apod.) je zejména okresní město Tábor a okolní obce.

V daném území je vyhlášena kulturní památka dům č. p. 10 – venkovské obydlí, tato památka již fyzicky neexistuje a na jejím místě dnes stojí dům z druhé pol. 20. století. Za archeologické naleziště je označen téměř celý historický intravilán obce a je také vedeno jako území se zvýšeným výskytem archeologických nálezů vzhledem k jejímu raně středověkému původu.

5. VÝSLEDKY A DISKUZE

5.1 ANALÝZA KOMPLEXNÍ POZEMKOVÉ ÚPRAVY

Tato kapitola se zabývá obecnými údaji o KPÚ obce Libějice, rozbor jednotlivých podrobnějších částí se nachází v kapitole 6.3 *Analýza návaznosti KPÚ a ÚP*.

5.1.1 Zadavatel a zhotovitel KPÚ

Jako zadavatel a zároveň objednatel komplexní pozemkové úpravy Libějic, figuruje Ministerstvo zemědělství, v té době Pozemkový úřad Tábor. Úřední osobou zodpovědnou za vedení pozemkové úpravy je Radka Pelikánová. Pro vyhotovení KPÚ byla vybrána firma Gefos a.s., se sídlem v Českých Budějovicích. Jako zodpovědná osoba a hlavní projektant je uváděna Ing. Petra Studená.

Důvodem zahájení KPÚ byla žádost vlastníků nadpoloviční výměry zemědělské půdy. Celková výměra obvodu pozemkové úpravy činí 285 ha, což představuje 96,6 % výměry katastrálního území Libějic. Počet parcel vstupujících do KPÚ činil 596, výstup pak tvořil 309 parcel. Množství LV vstupujících do KPÚ se skládalo z 80 ks, po dokončení se daná hodnota snížila na 70 ks LV. Na společná zařízení byla potřeba celkem 14,8 ha půdy, z toho 10,5 ha z vlastnictví obce a 4,3 ha z vlastnictví státu.

5.1.2 Časový harmonogram

Přípravné práce byly zahájeny 14. května 2002, téměř o dva měsíce později, dne 3. července proběhlo oznámení o zahájení komplexních pozemkových úprav kú Libějice.

Úvodní jednání se uskutečnilo poslední den v lednu 2003, následovaly přípravné zeměměřičské práce, započaté v listopadu téhož roku. V průběhu tvorby KPÚ se od roku 2003 do roku 2005 se uskutečnilo 9 kontrolních dnů a sbor zástupců jednal celkem 10x. Plán společných zařízení byl odsouhlasen 2. března 2004. Rozhodnutí o schválení návrhu pozemkové úpravy bylo učiněno 9. prosince 2005 a zápis do KN byl realizován až 15. srpna 2006.

Celková doba od přípravných prací po zápis komplexní pozemkové úpravy do KN činí 39 měsíců.

5.1.3 Obsah a členění dokumentace

Z dostupné dokumentace se KPÚ Libějice dělí na textovou a grafickou část. V rámci textové části, která mi byla poskytnuta jen částečně, je zahrnuta analýza současného stavu, ve které se nachází kromě seznamu použitých podkladových dat i detailní popis poměrů řešeného území, podrobný průzkum území a erozní ohroženost půdy společně s výpočtem jeho smyvu.

Textová průvodní zpráva PSZ obsahuje kromě identifikačních údajů a technických podkladů i charakteristiku řešeného území. Dále návrh na řešení hlavních územních systémů, které představují ÚSES, vodní a dopravní systém. Jsou zde řešeny také krajinnotvorná a zúrodňovací opatření, bilance druhů pozemků zahrnutých do KPÚ, soulad s ÚPP a soupis pozemků použitých na společná zařízení.

K dispozici jsem obdržela i tabulkový souhrn statistických údajů, ve kterém jsou uvedeny důležitá data průběhu procesu KPÚ, počet listů vlastnictví a řešených parcel při vyložení soupisu nároků a ve schváleném návrhu, rozpis nákladů a rozsah společných zařízení.

Grafická část obsahuje 4 výkresy různých měřítek a obsahu. Výkres č. 1, Plán společných zařízení – cestní síť, ÚSES, je vyhotoven jako jediný v měřítku 1:2 500. Zbývající výkresy jsou navrženy v měřítku 1:5 000 a jsou jimi výkres č. 2, Plán společných zařízení – vodohospodářský systém, výkres č. 3, Plán společných zařízení – druhy kultur dle KN a porovnání se skutečností a poslední výkres č. 4, Plán společných zařízení – eroze, BPEJ.

5.1.4 Finanční náklady KPÚ Libějice

Z přehledu nákladů komplexní pozemkové úpravy obce Libějice vyplývá, že celková cena činí 1 466 563 Kč.

Tab. 6: Finanční přehled nákladů KPÚ Libějice 2006

DRUH PRÁCE	CENA [KČ]
Přípravné projekční práce	226 660,-
Přípravné zeměměřičské práce	431 970,-
Zpracování návrhu pozemkových úprav	592 900,-
Pořízení DKM	215 033,-
celkem	1 466 563,-

Zdroj: Statistické údaje, KPÚ Libějice, vlastní zpracování

5.2 ANALÝZA ÚZEMNÍHO PLÁNU

V této kapitole jsou zahrnuty obecné informace o územním plánu Libějic, detailněji je územní plán dále řešen v následující kapitole *6.3 Analýza návaznosti KPÚ a ÚP*.

5.2.1 Pořizovatel a zpracovatel ÚP

Pořizovatelem územního plánu Libějic je Městský úřad Tábor, odbor územního rozvoje. Jako zodpovědná osoba pořizovatele je uveden Ing. arch. Vlastimil Křemen, vedoucí daného odboru.

Zpracovatelem a zároveň vedoucím projektantem je Ing. arch. Dagmar Buzu, ve spolupráci s Ing. Václavem Škopkem, CSs., který zpracoval problematiku ÚSES.

5.2.2 Časový harmonogram

Dne 12. února 2008 bylo zastupitelstvem obce schváleno pořízení ÚP, zároveň byl požádán Městský úřad v Táboře, odbor územního rozvoje, jakožto úřad územního plánování o pořízení ÚP pro obec. Zastupitelem ke spolupráci s pořizovatelem ÚP byl určen starosta obce Ing. František Drtina.

Zadání ÚP bylo schváleno dne 21. října 2008, koncept ÚP vyžadován nebyl. Návrh ÚP byl projednán 11. června 2009 a společné jednání o návrhu ÚP za účasti dotčených orgánů, sousedních obcí a obce Libějice se uskutečnilo dne 30. června 2009. Dle výsledků těchto jednání se daný návrh plánu upravil a byl poslán krajskému úřadu k posouzení. Následné souhlasné stanovisko vydal krajský úřad 6. října 2009.

Řízení o vydání ÚP zahájil pořizovatel v listopadu 2009 oznámením veřejnou vyhláškou, vyvěšenou na úřední desce obce Libějice a města Tábora. Při veřejném projednání návrhu ÚP Libějice dne 7. ledna 2010 nebyly podány žádné námítky ani připomínky.

Územní plán obce Libějice byl vydán dne 8. února 2010 s datem nabytí účinnosti od 24. února 2010.

Celková doba od počátečního schválení o pořízení územního plánu dané obce po nabytí účinnosti činí 24 měsíců.

5.2.3 Obsah a členění dokumentace

Územní plán obce Libějice se skládá z návrhu a odůvodnění. Návrh i odůvodnění ÚP obsahuje textovou i grafickou část.

Textová část návrhu zahrnuje vymezení zastavěného území, řeší koncepci rozvoje území, veřejné infrastruktury, uspořádání krajiny, urbanistickou koncepci a vymezení dílčích funkčních ploch se stanovením jejich podmínek pro využití.

Grafická část návrhu obsahuje celkem tři výkresy. Výkres základního členění území v měřítku 1:5 000, zobrazuje hranici správního, zastavěného území a hranici zastavitelných ploch společně s územím, které je nutné prověřit územní studií. Hlavní výkres je nejpodstatnější částí ÚP. V měřítku 1:5 000 vymezuje jednotlivé funkční plochy a hranice v současném stavu i návrhu, včetně vyobrazení biocenter, biokoridorů a interakčních prvků ÚSES. Jedná se o nejobsáhlejší výkres, kde podkladem je katastrální mapa. Posledním projektem je výkres prospěšných staveb, opatření a asanací, opět v měřítku 1:5 000.

Odůvodnění má ve své textové části zejména vyhodnocení souladů ÚP s ostatními nadřazenými ÚPD, politikou územního rozvoje, souladu s cíly a úkoly územního plánování, s požadavky stavebního zákona a zvláštních prováděcích právních předpisů, se stanovisky dotčených orgánů a vyhodnocení splnění zadání. Dále se zde nachází komplexní zdůvodnění přijatého řešení, informace o vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj, důsledky návrhů na zemědělský půdní fond a vyhodnocení připomínek.

Grafická část odůvodnění zahrnuje koordinační výkres, který v měřítku 1:5 000 nad podkladem hlavního výkresu navíc vymezuje i limity území, které představují zejména ochranná pásma, kulturní hodnoty a hodnoty území společně s výškopisem. Výkres širších vztahů má jako jediný projekt měřítko 1:25 000, díky kterému lze zhodnotit okolní vazby území. Poslední výkres předpokládaných záborů ze ZPF v rozlišení 1:5 000, znázorňuje současný stav a zábor zemědělského půdního fondu.

5.2.4 Finanční náklady ÚP Libějice

Vzhledem ke skutečnosti, že si pořízení ÚP financuje obec sama, mi byla poskytnuta pouze informace o celkové částce nákladů, která činila přibližně 120 tis. Kč.

5.3 ANALÝZA NÁVAZNOSTI KPÚ A ÚP

V řešeném území předcházely komplexní pozemkové úpravy, dokončené v roce 2006, územnímu plánu, který byl vydán až v roce 2010. Komplexním pozemkovým úpravám předcházela pouze urbanistická studie, zabývající se intravilánem obce, což není předmětem řešení této práce.

Návaznost KPÚ a ÚP by měla spočívat zejména ve výkresu PSZ a výkresu VPS a VPO, tuto návaznost se níže pokusím pro území obce Libějice prokázat, či vyvrátit. K analýze bude použit kromě textových dokumentů zejména grafické výstupy v podobě hlavního výkresu ÚP, jelikož představuje stěžejní plán územního plánování a skupinu výkresů PSZ.

Vzhledem k posloupnosti pořizování daných dokumentací dle Kyselky a kol. (2010), kdy existují PÚ zapsané v KN a zpracovává se nový ÚP, by měl územní plán převzít a zpracovat PSZ do svého návrhu a případně jej doplnit o další nutná opatření na uspořádání krajiny. Tato skutečnost naznačuje fakt, že by měl být územní plán v rámci extravilánu v souladu s již zapsanými KPÚ, či jej pouze doplňovat.

5.3.1 Cestní síť

Problematika cestní sítě je zpracována v mapě 1: *Zhodnocení návaznosti cestní sítě KPÚ a ÚP obce Libějice, 2014.*

a) KPÚ

Řešeným územím prochází celkem tři silnice III. třídy.

Tab. 7: Silnice III. tříd v řešeném území, 2006

OZNAČENÍ	VÝMĚRA [m ²]	DÉLKA [m]	POZNÁMKA
S1	8 366	553	Sil. III. tř. č. 1372
S2	7 405	860	Sil. III. tř. č. 1374
S3	12 195	608	Sil. III. tř. č. 1373
celkem	22 966	2 021	

Zdroj: Plán společných zařízení, Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice

Silnice S1 leží při jihovýchodní hranici obce Libějice. Nachází se zde hospodářské sjezdy HS 14 – 16, které je navrženo zpevněnit asfaltem, nové sjezdy nejsou navrženy.

Silnice S2 prochází severní částí území, nachází se zde pouze jeden hospodářský sjezd HS 17, který se navrhuje zpevnit asfaltem. Nové sjezdy nejsou navrženy.

Na silnici S3, se nachází hospodářské sjezdy HS 7 – 13, které se navrhují zpevnit asfaltem a jsou zde navrženy tři nové hospodářské sjezdy HSN 10 – 12.

Tab. 8: Místní komunikace v řešeném území, 2006

OZNAČENÍ	VÝMĚRA [m ²]	DÉLKA [m]
MK1	11 417	1 017
MK2	4 639	404
celkem	16 056	1 421

Zdroj: Plán společných zařízení, Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice

Pro místní komunikaci MK1 je navrhována rekonstrukce s položením nového asfaltového povrchu. Stávající sjezdy HS 1 – 6 se navrhují zpevnit asfaltem a vybudovat celkem pět nových HSN 10 – 12. Podél komunikace je navrženo ozelenění.

Stávající sjezd HS 20 na MK2 je navržen ke zpevnění. Při této komunikaci jsou navrženy nové hospodářské sjezdy HSN 6 – 9.

Tab. 9: Ostatní komunikace v řešeném území, 2006

OZNAČENÍ/ TYP	STAV	DÉLKA [m]	KATEGORIE	ZELEŇ	POZNÁMKA
C1/HPC	rekonstrukce	1058	4,5/30	ano	asfaltový kryt
C2/HPC	výstavba	944	4,5/30	ano	zpevněná kamenivo
C3/PC	rekonstrukce	609	4,5/30	ano	zpevněná kamenivo
C4/PC	rekonstrukce	607	4,5/30	ne	zpevněná kamenivo
C5/PC	rekonstrukce	43	4,5/30	ne	asfaltový kryt
C6/PC	výstavba	794	4,5/30	ano	zpevněná kamenivo
C7/PC	výstavba	462	4,0/30	ne	zpevněná kamenivo
C8/PC	výstavba	96	4,5/30	ne	zpevněná kamenivo
C9/PC	výstavba	698	4,5/30	ne	zpevněná kamenivo
C10/HPC	výstavba	369	4,5/30	ano	zpevněná kamenivo
C11/PC	stávající	223	3,5/30	ne	travnatá
C12/PC	stávající	398	3,5/30	ne	asfaltový povrch
C13/PC	stávající	37	3,5/30	ne	asfaltový povrch

C14/PCD	výstavba	25	3,5/30	ne	travnatá
C15/PDC	výstavba	129	3,5/30	ne	travnatá
C16/PCD	výstavba	48	3,5/30	ne	travnatá
C17/PCD	výstavba	389	3,5/30	ne	travnatá
C18/PCD	výstavba	144	3,5/30	ne	travnatá
C19/PCD	výstavba	49	3,5/30	ne	travnatá
C20/PCD	výstavba	156	3,5/30	ne	travnatá
C21/PCD	výstavba	816	3,5/30	ne	travnatá
C22/PCD	výstavba	142	3,5/30	ne	travnatá
C23/PCD	výstavba	84	3,5/30	ne	travnatá

Zdroj: Plán společných zařízení, Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice

Vzhledem k zachování návaznosti jsou ve výše uvedené tabulce popsány všechny cesty stávající i nově navržené. Celkem bylo navrženo šestnáct cest, převážně travnatých, či zpevněných kamenivem. K rekonstrukci by mělo dojít u čtyř cest.

b) ÚP

Textová část územního plánu popisuje plochy dopravní infrastruktury pouze z hlediska hlavního, přípustného, podmíněného a nepřipustného využití.

V rámci veřejně prospěšných staveb, veřejného prostranství – doprava, jsou vymezeny dvě nové místní komunikace D1 a D2.

Místní komunikace D1, ve východní části, slouží k napojení stávajícího zemědělského areálu ze silnice III. třídy č. 1373, dále k odstranění dopravní a hygienické závady.

V jihovýchodní části obce je navržena místní komunikace D2, k zajištění přístupu k plánované ČOV.

c) návaznost

Při hodnocení návaznosti cestní sítě byl v první řadě zjištěn fakt, že podklady katastrální mapy používané ÚP a KPÚ jsou v určitých oblastech odlišné. Vzhledem k měřítku předkládané mapy tato skutečnost nelze vidět, jelikož se ve skutečnosti jedná řádově o několik desítek cm až 2,5 m. Největší nepřesnost byla zaznamenána u lesního remízu a cesty C21.

I přes skutečnost, že by měl ÚP převzít všechny návrhové cesty do svých plánů, případně tuto síť cest doplnit o cesty nové, nacházejí se v ÚP mírné nedostatky. Územní plán ve svém hlavním výkresu nezobrazuje doplňkové polní cesty 14, 15, 16 a 20 jako cestní síť, nýbrž jako TTP či ornou půdu. Územní plán dále navrhuje místní komunikaci D2, která není vymezena KPÚ, což je vzhledem k pozdějšímu datu návrhu ÚP srozumitelné. Ačkoliv ÚP nestanovuje kategorie cest, ostatní cestní síť je v souladu.

d) skutečnost

Během terénního průzkumu bylo zjištěno, že žádná z nově navržených cest nebyla doposud zrealizována. Nově navržené cesty C7, C9, C10 a C16 ve skutečnosti existují jako travnaté nebo nezpevněné polní cesty.

C21, nacházející se ve východní části obce, vykazuje mírné zamokření a končí se severní hranicí lesního remízu a dále nepokračuje. C22, KPÚ udávaná jako travnatá cesta, je již ÚP navržená a zrealizovaná místní komunikace D1 s asfaltovým povrchem, sloužící jako příjezdová cesta k ČOV.

Pouze u dvou navržených nových cest k výstavbě je v současnosti vyhotovena projektová dokumentace. Jedná se o cesty C2 a C6. V průběhu poslední rekognoskace terénu bylo zahájeno geodetické vytyčování výše zmíněné cesty C2.

5.3.2 Protierozní opatření

V rámci této kapitoly byl sledován zejména výpočet erozního smyvu půdy, opatření navržená v obou dokumentacích, jejich provázanost a následně zjištěný skutečný stav v krajině. Návrhy KPÚ a ÚP jsou zpracovány v mapě 2: *Zhodnocení návaznosti protierozních opatření KPÚ a ÚP obce Libějice, 2014.*

a) KPÚ

K vyhodnocení ohrožení půdy vodní erozí byl proveden v analýze současného stavu výpočet smyvu půdy z pozemku pro celkovou plochu území pomocí Wischmeier - Smithovi rovnice:

$$G = R * K * L * S * C * P$$

G faktor průměrného ročního smyvu půdy [t/ha/rok],

R faktor erozní ohroženosti deště – použita hodnota 20

- K faktor náchylnosti půdy k erozi – dle kódu BPEJ
 L faktor délky svahu
 S faktor sklonu svahu
 C faktor ochranného vlivu vegetace – výpočet pro průměrný osevní postup dané oblasti
 P faktor účinnosti protierozních opatření – použita hodnota 1

Přípustná hodnota průměrného ročního smyvu byla vzhledem k absenci mělkých půd zvolena 4 t/ha/rok. Celkem bylo vymezeno 14 odtokových profilů, zejména na orné půdě nebo TTP. Tyto odtokové profily jsou součástí mapy 2: *Zhodnocení návaznosti protierozních opatření KPÚ a ÚP obce Libějice, 2014*. Průměrná vypočtená hodnota ochranného vlivu vegetace byla stanovena na 0,218 dle osevního postupu ZD Slapy, které udává zastoupení pěstovaných plodin následovně: 55 % obiloviny, 20 % olejnin, 15 % kukuřice a brambory, 13 % jetelotráva a 10% ostatní pícniny.

Tab. 10: Výpočet eroze na území obce Libějice, 2006

odtokový profil	faktor R	faktor K	faktor L	faktor S	faktor C	faktor P	faktor G
1	20	0,21	3,00	0,57	0,218	1	1,57
2	20	0,39	4,98	0,35	0,218	1	2,96
3	20	0,39	4,03	0,26	0,218	1	1,78
4	20	0,39	4,09	0,35	0,218	1	2,43
5	20	0,21	3,68	0,35	0,218	1	1,18
6	20	0,39	4,99	0,26	0,218	1	2,21
7	20	0,39	3,29	0,57	0,218	1	3,19
8	20	0,39	4,51	0,35	0,218	1	2,68
9	20	0,39	3,86	0,35	0,218	1	2,30
10	20	0,39	4,51	0,45	0,218	1	3,45
11	20	0,39	4,75	0,45	0,218	1	3,63
12	20	0,39	4,41	0,45	0,218	1	3,37
13	20	0,21	3,62	0,35	0,218	1	1,16
14	20	0,21	4,27	0,18	0,218	1	0,70

Zdroj: Analýza současného stavu, Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice

K překročení přípustné hodnoty smyvu nedošlo v žádném odtokovém profilu, pouze profil 10, 11 a 12 se blíží k zvolené hranici.

Návrh ochrany ZPF

Vzhledem k dodržení hodnot přípustného smyvu není území ohroženo, návrh ochrany spočívá v organizačních a agrotechnických opatřeních na orné půdě, jako vrstevnicové obdělávání pozemků, vyloučení pěstování erozně ohrožených plodin (např. kukuřice) z pozemků nad 5%.

V řešeném území se vyskytují dvě patrné lokality zamokření, pro které je navrženo zatravnění. Celková výměra zatravněných ploch čítá 48 020 m².

b) ÚP

Textová část územního plánu Libějic zmiňuje, že protierozní opatření se již řešila dříve. Významnou protierozní roli zde představují vsakovací zatravněné pásy okolo melioračních stok.

Návrhy ke snížení eroze a zpomalení odtoku

Na rovinaté pozemky do max. 4° svažitosti soustředit širokořádkové plodiny (okopaniny, kukuřice, atd.). Na středně ohrožené půdě, tz. do 7° svažitosti, pěstovat tyto plodiny s uplatněním protierozní agrotechniky. Pozemky, které jsou výrazně erozně ohrožené se sklonem 7-12°, chránit víceletými pícninami a pozemky nad 12° svažitosti převést na TTP.

Svažitě pozemky do 7° obdělávat po vrstevnicích, využívat brázdívání a hrázkování svažitých pozemků. Plodiny pěstovat v pásech (okopaniny, obilniny, víceleté pícniny), využívat bezorebného setí do strniště nebo hrubé brázdy.

Kolem ohrožených pozemků vybudovat záchytné příkopy, zatravněné průlehy, případně terasování svažitých pozemků. Obnovení zaniklých mezí a osazení přirozenou vegetací.

Větrnou erozi lze zpomalit pomocí větrolamů, výsadbou dřevin podél cest a zatravnění pásů podél cest.

c) návaznost

V rámci textových částí se problematika eroze a jejich ochranných opatření liší v podrobnosti zpracování. KPÚ řeší erozi v rámci celého území pomocí výpočtu

erozního smyvu pro jednotlivé odtokové profily. V návaznosti na výsledky řeší KPÚ opatření pro konkrétní území na rozdíl od ÚP, který daná ochranná doporučení zmiňuje pouze obecně.

Ve výkresové části je nejpodstatnější rozdíl v návrhu zatravnění, kde ÚP zobrazuje současný stav TTP na více plochách, zejména v údolnici kolem Lomského potoka, dále severně od Hořejšího rybníka a podél příkopu v blízkosti 3. odtokového profilu. Kromě těchto zobrazených ploch TTP však ÚP nic jiného nenavrhuje.

Poslední výraznou odlišností KPÚ a ÚP jsou rozdílně vymezené linie rozdělující plochy odlišných BPEJ.

d) skutečnost

Při průzkumu terénu bylo zjištěno, že navržené zatravnění kromě stávajícího TTP podél Lomského potoka nebylo prozatím učiněno a projevují se zde známky zamokření.

5.3.3 Vodohospodářská opatření

Všechny prvky týkající se vodního režimu jsou zpracovány v mapě 3: *Zhodnocení návaznosti vodohospodářských opatření KPÚ a ÚP obce Libějice, 2014.*

a) KPÚ

Řešené území je odvodněno Lomským potokem, který v daném kú pramení společně s jeho pravostranným přítokem. Oba tyto vodní toky jsou člověkem upravené a slouží jako hlavní meliorační zařízení. Při zpracování KPÚ byl v území zjištěn nový nevidovaný vodní tok v KN. Celková výměra vodních toků (v korytě přirozeném nebo upraveném a v korytě umělém) v daném území činí 10 785 m² a celková délka dosahuje 2 974 m.

Podle stavu KN se v území nenachází žádný rybník. Nachází se zde dvě vodní nádrže pojmenované jako Hořejší rybník a Návesník. V jižní části byla vodní plocha vedená v KN jako ostatní plocha, která se po dohodě s obcí převedla na vodní nádrž pod parcelním číslem 681.

V řešeném území byly po dohodě s vlastníky převedeny části pozemků, vedené jako TTP na mokřady, které se zde ve skutečnosti vyskytují. Tato lokalita

se nachází v blízkosti nově zjištěného vodního toku, ústícího do pravostranného přítoku Lomského potoka. Celková převedená plocha na mokřadní kulturu dosahuje 11 226 m².

Odvodněné území tvoří přibližně 79 % z celkové výměry obce. Většina vodotečí představují otevřené meliorační kanály, které patří do kategorie hlavních melioračních zařízení (HMZ). Jedná se zejména o Lomský potok, na kterém jsou vybudovány následující meliorační zařízení. Trubní kanál č. 1-089-11 03-4, který je sveden do Hořejšího rybníka, dále částečně zatrubněný kanál č. 1-089-11 03-1, ústící do melioračního odpadu mezi rybníky Hořejší a Návesník, který tvoří kostru pro trubní kanály č. 1-089-11 03-2 a č. 1-089-11 03-3.

Lomský potok představuje otevřený HMZ č. 1-089-01 A, který v jihovýchodní části přechází pod mostkem v částečně zatrubněný kanál č. 1-089-11 01 a opět navazuje na předešlý otevřený kanál. Do tohoto HMZ ústí zatrubněný kanál č. 1-089-11 02, na který je dále připojen trubní kanál č. 1-089-01 B a otevřený kanál č. 1-089-15 B.

Pravostranný přítok Lomského potoka má formu neupraveného toku č. 1-089-01 C, do kterého vtéká jeho levostranný otevřený přítok 03/1/1.

Návrhová opatření

V území nejsou navržena žádná nová vodohospodářská opatření. Některé pozemky v návrhu KPÚ jsou součástí biokoridorů a interakčních prvků, podél kterých je navrženo zatravnění. Dále je navržena stabilizace hranic vodních nádrží.

b) ÚP

Odtok srážkových vod z území probíhá přirozenou cestou do vodoteče. Stav vodních toků i vodních ploch je ponechán beze změn. Podél vodotečí i vodních ploch by měl být ponechán volný alespoň jednostranný zatravněný manipulační pruh šířky cca 8 m, orná půda je zde nepřístupná.

Vzhledem k umístění horního toku menších vodotečí, není stanoveno záplavové území, ani protipovodňová opatření zastavěných území.

V okolí Lomského potoka je plánovaná výstavba čističky odpadních vod (ČOV) společně s novou kanalizací, která má povahu veřejně prospěšné stavby.

Žádná veřejně prospěšná opatření týkající se vodního režimu zde navržena nejsou.

c) návaznost

Nejzávažnější rozdíly KPÚ a ÚP v této oblasti jsou znatelné v grafické části, kde dochází k rozdílnosti zobrazení vodních ploch v jižní části území, kde se nachází kaskáda 4 rybníků. Zatím co KPÚ zde vyobrazuje jednu celistvou vodní plochu, ÚP vykresluje tyto vodní nádrže samostatně.

Další grafické nepřesnosti ÚP se nachází v jižní části kú v blízkosti lesních porostů, kde KPÚ zjistila nový vodní tok, následným ÚP je tato vodní plocha sice převzata, avšak v původním hlavním výkresu opomenuta barevně rozlišit od cest.

Jediným shodným prvkem jsou hranice odvodněných pozemků, které jsou proto v mapovém výstupu zobrazeny pouze jednou. V textové části ÚP však chybí jakákoliv zmínka o odvodnění.

V grafické části KPÚ jsou všechny hlavní meliorační zařízení označena, v textové části bylo však opomenuto na popis otevřeného HMZ č. 1-062-01, nacházející se při západní hranici kú.

d) skutečnost

Navržené veřejně prospěšné stavby v podobě kanalizace a ČOV jsou v současné době dokončeny.

I přesto, že se kú nachází převážně v rámci povodí Lomského potoka 1-07-04-047, není v žádné z dokumentací, ani v rámci širších vztahů, vymezena hranice ostatních povodí, která zasahují do kú obce a mohla by způsobit přívod tzv. „cizí vody“. Do západní části katastru zasahuje povodí Lužnice 1-07-04-047. Tuto skutečnost pouze naznačuje textová část ÚP.

Při rekognoskaci terénu byly pozorovány odvodněné plochy společně s kontrolou odvodňovacích zařízení. Většina melioračních odpadů se nachází ve špatném, vegetací zarostlém stavu, některé drenážní šachtice jsou zanesené sedimenty a ve východní části obce byl zjištěn výskyt železa. Většina zamokřených ploch spadá do TTP či nově navržených zatravněných ploch.

5.3.4 Úses

Návaznost oblasti ÚSES je vyobrazen v rámci mapy 4: *Zhodnocení návaznosti územního systému ekologické stability KPÚ a ÚP obce Libějnice, 2014.*

a) KPÚ

Generel místního územního systému ekologické stability byl vypracován v roce 1994 do návrhu urbanistické studie obce Libějnice, kterou zpracoval atelier ADIUS. K výrazným změnám v rámci generelu ÚSES nedošlo, bylo pouze upřesněno rozmístění biocenter (BCL), biokoridorů (BKL) a interakčních prvků (IP) v rámci nového rozmístění pozemků.

Ekologické prvky v řešeném území

Všechny prvky ÚSES se zde nachází pouze v lokální úrovni. Biocentrum se v daném území nachází pouze jediné a to s označením 34 a názvem K Luhu, které leží v jižní části obce v lesním porostu, dubobukového 3. vegetačního stupně, kultura les.

Biokoridor 33-02, také s lesní kulturou, o délce 388 m leží při západní hranici území a navazuje na biokoridor ležící v sousedním kú Slap a pokračuje do kú Lom. Druhý biokoridor 34-01, s převládající kulturou vodní tok a louky, v řešeném území měří přibližně 531 m a vyúsťuje výše zmíněné BCL jihovýchodním směrem ke kú Lom. Část tohoto biokoridoru, který je tvořen údolím drobného vodního toku, je vymezen zčásti i na orné půdě.

Jako interakční prvek 34-02 je vymezena kultura vodní plocha, les a ostatní plocha, což ve skutečnosti představuje lesní segment s vodní plochou, která tvoří kaskádu 4 rybníků, navazující z BCL 34 západním směrem. Interakční prvek 34-03 zahrnuje Lomský potok s jeho přilehlými loukami, jedná se tedy o kultura vodní tok, louka. Ostatní interakční prvky, tvořící pásy podél komunikací, jsou navrhovány v rámci cestní sítě jako doprovodná zeleň a není k nim udaná výměra.

Tab. 11: Přehled ekologických prvků KPÚ na území obce Libějnice, 2006

TYP	NÁZEV	VÝMĚRA [ha]
biocentrum BCL 34	K Luhu	3,91
lokální biokoridor	BKL 33-02	1,73
lokální biokoridor	BKL 34-01	3,03

interakční prvek	IP 34-02	1,52
interakční prvek	IP 34-03	3,87
interakční prvek	C1	není stanoveno
interakční prvek	C2	není stanoveno
interakční prvek	C3	není stanoveno
interakční prvek	C6	není stanoveno
interakční prvek	C10	není stanoveno
interakční prvek	MK1	není stanoveno
ekologické prvky celkem		14,05

Zdroj: Plán společných zařízení, Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice

Návrhová opatření

Pro BCL 34 je navrženo výchovným zásahem přiblížit se k přirozenému stavu lesa, pro část BKL 34-01, který je vymezen na orné půdě je nutné tuto část zalučnit.

b) ÚP

Územní systém ekologické stability v ÚP obce Libějice byl projektován Ing. Václav Škopkem CSc.

Lokální biocentrum 34 (LBC 34), s názvem K luhu, se nachází v lesním porostu v jižní části řešeného území, na loukách okolo vodoteče s ladní vegetací. Doporučuje se zachovat a chránit přirozený charakter porostů.

Západním směrem je LBC 34 napojeno na lokální biokoridor LBC 6402 + 819 označený názvem Za rybníky, tvořící kaskádu 4 rybníků s okolní vlhkomilnou vegetací a dřevinami, v západní části jej tvoří orná půda. Tento koridor dále přechází v LBC 3302 Na jitrech, sestávající zejména z lesního porostu. Poslední LBC 3401, pojmenován jako Lomský potok, spojuje LBC 34 jihovýchodním směrem s kú Lom. Tato část koridoru je označena jako nefunkční a navrhuje se celková revitalizace vodoteče.

Interakční prvek 3404 + 822, Libějický potok, zahrnuje upravenou vodoteč procházející obcí s přilehlými lučními porosty. Tento prvek je také označen za nefunkční, a proto je doporučena jeho revitalizace.

Interakční prvky C1 - C10 společně s MK1, tedy C11, jsou převzaty z KPÚ a nejsou k nim určeny rozměrové hodnoty, došlo pouze k pojmenování vzhledem k jejich umístění.

Tab. 12: Přehled ekologických prvků ÚP na území obce Libějice, 2010

TYP	NÁZEV	VÝMĚRA [ha]
lokální biocentrum 34	K luhu	7,47
lokální biokoridor 3302	Na jitrech	1,98
lokální biokoridor 3401	Lomský potok	3,08
lokální biokoridor 6402 + 819	Za rybníky	3,16
interakční prvek 3403 + 822	Libějický potok	4,35
interakční prvek C10	Hlaviny	není stanoveno
interakční prvek C1	Na dílech	není stanoveno
interakční prvek C2	Na březovkách	není stanoveno
interakční prvek C3	Na lichtách	není stanoveno
interakční prvek C6	Na rákoskách	není stanoveno
interakční prvek MK1	Ke hřbitovu	není stanoveno
ekologické prvky celkem		20,04

Zdroj: Územní plán Libějice, textová část

c) návaznost

Shodné parametry ekologických prvků ÚSES nesou, vzhledem k převzetí, zejména IP podél komunikací, dále IP v rámci Lomského potoka, který je v územním plánu pojmenován jako potok Libějický, tento IP se však liší svou výměrou.

Jediné biocentrum, které se v řešeném území nachází, bylo ÚP zvětšeno na plochu celého lesního porostu a jeho výměra je téměř dvojnásobná.

IP 34-02 (v KPÚ) byl v ÚP převeden na LBK 6402 + 819 a rozšířen o zemědělsky obhospodařovanou půdu.

LBK 3302 (v KPÚ BKL 33-02) byl v ÚP napojen na LBK 6402 + 819, který vede do lokálního biocentra 34.

V rámci hlavního výkresu ÚP byla zjištěna absence popisu LBC 6402 + 819.

d) skutečnost

Územním plánem nově navržená část biokoridoru Za rybníky není v současné době doposud zrealizována a stávající ekologické prvky v území tudíž nejsou prozatím propojeny.

Žádný z interakčních prvků, které jsou navrženy KPÚ, jako doprovodná zeleň v návrhu cestní sítě, není doposud zrealizován a to ani u stávajících komunikací.

Navrhovaná revitalizace vodních toků doposud uskutečněna nebyla.

5.3.5 Výsledné zhodnocení

Podstatný rozdíl návaznosti KPÚ a ÚP spočívá ve vymezeném zastavěném území v jednotlivých dokumentech. Intravilán KPÚ byl stanoven k 24. listopadu 2003, při zahájení zeměměřičských prací o výměře 8,3 ha, pro následný ÚP byla k 1. 1. 2009 vymezena nová hranice zastavěného území, která určila intravilán o ploše cca 15,4 ha.

Tab. 13: Výsledné zhodnocení KPÚ a ÚP

	KPÚ	ÚP
vymezení intravilánu	k 24. 11. 2003	k 1. 1. 2009
doba trvání	39 měsíců	24 měsíců
cena	1 466 563 Kč	120 000 Kč
výkresy (měřítko)	<u>Plán společných zařízení</u> <ul style="list-style-type: none">• Cestní síť, ÚSES 1:2 500• Vodohospodářský systém 1:5 000• Druhy kultur dle KN a porovnání se skutečným stavem 1:5 000• Eroze a BPEJ 1:5 000	<u>Hlavní výkres 1:5 000</u> <ul style="list-style-type: none">Výkres základního členění 1:5 000Výkres VPS, VPO 1:5 000Koordinační výkres 1:5 000Výkres širších vztahů 1:25 000Výkres předpokládaných záborů ze ZPF 1:5000

Zdroj: vlastní zpracování

Z výše uvedené tabulky vyplývá, že komplexní pozemková úprava v řešeném území probíhala o více než rok déle, než územní plán a byla téměř 12x dražší. Výsledné mapové výstupy jsou v tomto případě obou dokumentací téměř totožného měřítko 1:5 000, kromě cestní sítě a ÚSES v KPÚ, které je řešeno podrobněji v měřítku 1:2 500 a výkresu širších vztahů ÚP, který zohledňuje okolní vazby území v měřítku 1:25 000, což KPÚ neobsahuje.

I přes skutečnost, že územní plán měl převzít PSZ komplexní pozemkové úpravy, která byla v řešeném území vytvořena dříve, čímž mělo dojít ke shodnému výsledku obou grafických plánů v rámci problematiky cestní sítě, ÚSES, protierozních a vodohospodářských opatření, v každé oblasti řešených okruhů dochází k jistým nepřesnostem. Tento nesoulad nevychází z důvodu doplnění prvků, což má ÚP plně v kompetenci.

Jak již bylo zmíněno, došlo ke změně intravilánu, což je v rámci vývoje obce od roku 2003 do roku 2009 logické. Druhou podstatnou skutečností byl rozdílný podklad mapy KN, který se v některých částech území od sebe lišil až o 2,5 m.

Vzhledem k povaze cestní sítě v ÚP, která není kategorizovaná, se dala návaznost posoudit pouze dle polohového umístění. Zde ÚP nepřevzal doplňkovou polní cestu C14, 15, 16 a 20. Tyto plochy jsou uváděny většinou jako orná půda, či TTP. V rámci návrhu nového ÚP obce byla nově navržena místní komunikace D2 a z C22 se stala místní komunikace D1.

V rámci protierozního opatření v grafické části, nelze návaznost dokumentací objektivně hodnotit, vzhledem k absenci jakéhokoliv výkresového prvku v ÚP. KPÚ navrhuje plochy zatravnění, které jsou v ÚP sice také zakresleny, ale pouze jako stávající plochy TTP. V textové části ÚP sice protierozní ochranu zmiňuje a doporučuje, ale pouze v obecné míře, chybí konkrétní lokalizace, což KPÚ činní.

Největší nesrovnalostí v oblasti vody jsou rozdílně vymezené vodní plochy kaskády 4 rybníků, při jižní hranici katastrálního území. KPÚ je vymezuje jako celistvou vodní plochu, na rozdíl od ÚP, který je znázorňuje odděleně s okolní přírodní plochou. ÚP dále v grafické části opomněl barevně odlišit nově vymezený vodní tok, který tak v hlavním výkresu působí jako cesta. Poslední chybou v ÚP je špatné zobrazení vodního toku, vedoucí do lesního remízu při východní části obce, který je ve skutečnosti pouze příkopem, nikoliv trvalým tokem.

Územní systém ekologické stability byl územním plánem značně doplněn. Biocentrum bylo rozšířeno o téměř dvojnásobnou výměru. Z IP 34-02 byl vytvořen biokoridor, který byl také rozšířen o plochy orné půdy k účelu návaznosti na stávající biokoridor 33-02. Podstatný rozdíl v územním systému ekologické stability mezi KPÚ a ÚP je jeho rozličné označení a pojmenování.

Poslední srovnání bude směřovat ke grafickému zpracování výkresů ÚP a plánu společných zařízení KPÚ. Digitální datové podklady ÚP byly vzhledem ke kvalitě zpracování, na mnohem horší úrovni, než podklady PSZ. Jednotlivé plochy v ÚP na sebe často nenažovaly v lomových bodech, často také docházelo k překrývání nebo naopak k nedoléhání jednotlivých prvků.

5.4 DISKUZE

Za zásadní problém toho tématu součinnosti pozemkových úprav a územních plánů považuji chybějící legislativu či metodiku, která by detailně určovala, popisovala a vymezovala postupy koordinace těchto dvou dokumentů. Kromě metodické příručky Koordinace územních plánů a pozemkových úprav od I. Kyselky a kol. (2010) se jiná literatura, ani metodika takto detailně postupy návaznosti nezabývá. V této publikaci je však postup činností projektantů a ostatních dotčených osob pouze doporučen a popsán velmi obecně a vzhledem k novelizaci zákonů, upravující jak pozemkové úpravy, tak i územní plány (stavební zákon), ji můžeme považovat již za neodpovídající.

Vzhledem k dostupné literatuře, zabývající se tímto tématem a její zastaralostí vůči novým platným zákonům, byla daná problematika konzultována s příslušnými kompetentními osobami.

O koordinaci územních plánů a pozemkových úprav byla dne 6. února 2014 vedena konzultace s Evou Havránkovou, (odborná pracovnice územního plánování, Odbor územního rozvoje město Tábor, Žižkovo náměstí 3, 390 01 Tábor), která ve svém ústním sdělení připustila neznalost pozemkových úprav. S návazností těchto dvou dokumentů na odboru nepřicházejí často do styku, čímž odsouvají povinnosti na Státní pozemkový úřad, protože nemají dostatečné informace o dané součinnosti. Dále v rámci diskuze o územním plánování zmínila zajímavý poznatek, že územní plán často vymezuje polní a lesní cesty jen orientačně v obecné míře a častokrát se stane, že daná cesta se ve skutečnosti nachází o desítky metrů jinde, než určuje plán. Z této skutečnosti vyplývá další fakt, že pozemkové úpravy jsou vzhledem k přesnosti na 14 cm daleko detailnější a korektnější, než územní plány.

Podle ústního sdělení Ing. Davida Mišíka (vedoucí pobočky Tábor, krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj, Husovo náměstí 2938, 390 02 Tábor) dne 29. ledna 2014, je pozoruhodné všimnout si vývoje legislativy, zejména zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách, kdy je od roku 2006 do současnosti znatelně klesá váha pozemkových úprav vůči územnímu plánování. Tento zákon k 31. prosinci 2006 popisuje výsledky pozemkových úprav jako závazný podklad pro územní plánování. K 31. prosinci 2012 už jen jako nezbytný podklad a v současné době jako neopomenutelný podklad.

Ve druhém ústním sdělení Ing. David Mišík (vedoucí pobočky Tábor, krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj, Husovo náměstí 2938, 390 02

Tábor) dne 28. března 2014, vyjadřuje svůj názor na projektanty územních plánů. Jedná se většinou o inženýry, architekty či urbanisty, kteří jsou vzdělaní pouze v oblasti územního plánování, územního rozvoje či architektury. V rámci zemědělské krajiny nejsou kompetentními osobami k návrhu opatření, či nových přírodních prvků, tedy krajinní či zemědělské inženýři. Tato skutečnost zásadním způsobem ovlivňuje následné prolínání obou plánů a značně ztěžuje jejich součinnost. Jedním z východisek je úzká spolupráce projektantů územních plánů a projektantů komplexních pozemkových úprav za určitého dozoru, či jasně stanovených předpokladů a zásad, které zde chybí. Druhé potenciační řešení k zlepšení součinnosti, je existence krajinného plánu, který by tyto dva výše uvedené dokumenty zastřešoval. Zásadním řešením by byl také územní plán omezit v rámci návrhových částí pouze do ploch intravilánu, tedy zastavěného území s možností vymezení ploch zastavitelných a rozvojových. Za významný fakt Ing. David Mišík dále uvádí, že v praxi je kontrola návaznosti prováděna zejména ze strany Státního pozemkového úřadu, v tomto případě pobočky krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj v Táboře, kde v současnosti dochází paradoxně ke snižování stavu zaměstnanců za současně stále větší náročnosti a množství činností daného úřadu.

Za zmínku také stojí rozličný názor dvou projektantů územních plánů a urbanistů, kdy každý zastává úplně opačný názor. Dle ústního sdělení Ing. arch. Martina Jirovského, Ph. D., MBA (projektant ÚP, architekt a urbanista, Pěrvrátilská 330, 390 01 Tábor) dne 10. března 2014, se jako projektant územních plánů setkává s pozemkovými úpravami přibližně v jednom z pěti projektů, kdy se jedná spíše o jednoduché pozemkové úpravy. Hlavní problém spočívá v jiném geodetickém zaměření, které se musí následně v územním plánu upravit. Pozemkové úpravy chápe spíše jen jako technické řešení vymezení nových parcel a zpřístupnění pozemků, přičemž ekologie krajiny je dle jeho mínění řešena nedostatečně. Dále zastává názor, že by krajina a její ekologická stránka měla být řešena pouze v rámci územních plánů, avšak při otázce na návrhová opatření např. proti erozi, vychází pouze dle sklonitosti terénu a dle odhadu, což je při komplexní pozemkové úpravě nepřijatelné a vždy musí dojít k výpočtu erozního smyvu půdy.

Na tento názor ve svém ústním sdělení dne 13. března 2014 oponuje Ing. arch. Dagmar Buzu (architektka, projektantka ÚP a urbanistka, Kostnická 158, 390 01 Tábor), která hodnotí pozemkové úpravy jako mnohem dražší nástroj pro tvorbu krajiny, který však daleko detailněji řeší krajinu prostřednictvím

specialistů na krajinu, krajinných inženýrů, kteří se zabývají každým pozemkem, čemuž odpovídá i cena. Dle jejího osobního názoru znamená slovo „urb“ město, takže by měl územní plán řešit především zastavěné a zastavitelné území s ohledem na uchování hodnot ve spolupráci s tvůrcem pozemkových úprav. Vzájemně si nepřekážet a nenavrhovat si bez předchozího projednání cesty v krajině z důvodu lživosti určité křivky na papíře. Projektant územních plánů by měl v regulativech umožnit aktivity, jako např. cesty, malé vodní plochy, poldry a velmi opatrně zasahovat do krajiny, jelikož většina projektantů územních plánů studovala urbanismus, nikoliv krajinné plánování.

Každý dokument má zcela rozličnou strukturu jak textové, tak i grafické stránky, kterou mu určuje příslušná legislativa. KPÚ řeší všechny návrhy na určité území, určitou parcelu, tedy vlastníka, který má zde zásadní roli. Všechna opatření, která jsou tematicky členěna, jsou navržena pro daný prostor s podkladem funkčnosti či účelovosti jako např. výpočet eroze před a po návrhu opatření. Územní plán sice v daném případě této diplomové práce také navrhuje vhodná opatření, ale pouze v textové části a v obecné míře, nikde však není tento návrh přenesen do reálného prostředí v grafické části. Dále je v textové části ÚP vše řešeno a popsáno v rámci ploch a jeho funkčního využití, kde se stanovují jeho přípustné, podmíněné a nepřípustné využití.

Vzhledem k této zásadně rozdílné povaze textových i grafických souborů KPÚ a ÚP, nemůže dle mého názoru nikdy dojít ke konsenzu. Každý z nástrojů krajinného plánování v podstatě řeší stejné území a plochy, ale jiným způsobem a na jiné úrovni. Územní plán by měl řešit jen současnou a budoucí zástavbu, tedy jeho zastavěnou a zastavitelnou část, dále jeho urbanistickou a rozvojovou problematiku. Krajinnou část, tedy extravilán, by měli řešit pouze k tomu kompetentní osoby, nikoliv urbanisti a architekti, kteří nejsou v daném oboru vzdělaní.

Posledním paradoxem je dostupnost daných dokumentů. Ačkoliv si územní plán financuje obec sama, je povinná veškeré informace, dokumentaci i projekty veřejně zpřístupnit. Často je také územní plán obcí volně přístupný na webových stránkách dané obce. Komplexní pozemkové úpravy naopak financuje stát, ale dostupnost zejména textové dokumentace je vzhledem k citlivosti osobních dat značně složitý, až spíše nemožný.

6. ZÁVĚR

Pozemkové úpravy i územní plány jsou svým způsobem svébytné a nenahraditelné, ale značně rozličné dokumenty, které však společně silně působí na charakter daného území a ovlivňují její vzhled a funkci. Mají také společné cíle, které se snaží dosáhnout prostřednictvím svých nástrojů. Ačkoliv se v určitých částech prolínají a mají své jasné styčné body, často dochází k nedorozumění v koordinaci těchto dokumentů.

Hlavní cíle této práce spočívaly ve výběru vhodné lokality pro hodnocení návaznosti územního plánu a komplexní pozemkové úpravy, analýzy obou těchto dokumentací a zhodnocení jejich vzájemné součinnosti. Dále návrh harmonizačních a synchronizačních opatření a zobecnění zjištěných poznatků.

Zhodnocení součinnosti územního plánu a komplexní pozemkové úpravy proběhlo na územní obce Libějice, která leží v Jihočeském kraji, nedaleko okresního města Tábor. V řešeném území předcházely komplexní pozemkové úpravy územnímu plánu. Vzhledem k teoretické části měl územní plán převzít plán společných zařízení do svého návrhu, případně jej doplnit, čímž by došlo k návaznosti těchto dokumentů. Po analýze textové i grafické části komplexní pozemkové úpravy a územního plánu byly však zjištěny nesrovnalosti v každé řešené části, která se zabývala cestní sítí, protierozním a vodohospodářským opatřením a územním systémem ekologické stability.

Kromě návrhu opatření k harmonizaci a synchronizaci územního plánu a komplexní pozemkové úpravy, byly všechny tyto cíle splněny. Nová opatření nebyla navržena s přihlédnutím k výsledkům práce a diskuzi, kde jasně vyplývá fakt, že územní plán a komplexní pozemková úprava jsou dva značně rozličné a samostatně stojící dokumenty, které ačkoliv řeší stejné území, jejich výsledky mají jiné formální výstupy, jak grafické, tak především textové a není zde jasně a detailně legislativně stanoveno, jak mají územní plán a komplexní pozemková úprava spolupracovat, navazovat a především komunikovat. Zároveň je zde značný rozdíl v teoretické části provádění této koordinace a skutečnou praxí.

7. PŘEHLED POUŽITÝCH ZDROJŮ

Zdroje literatury

Boucníková, E., Fanta, J., Líšková, Z. (2006): Úloha krajinného plánování v systémovém řízení vývoje a využívání krajiny. In: Dreslerová, J., Packová, P. (2006): Ekologie krajiny a krajinné plánování. Sborník ekologie krajiny 2., sborník příspěvků z konference CZ-IALE, Kostelec nad Černými lesy, s. 5 - 12.

Burian, Z., Váchal, J., Němec, J., Hladík, J. (2011): Pozemkové úpravy v České Republice. Consult, Praha, 207 s.

Haaren, Ch. (2002): Landscape planning facing the challenge of the development of cultural landscapes. *Landscape and Urban Planning*, 60, s. 73 - 80.

Hawkins, V., Selman, P. (2002): Landscape scale planning: exploring alternative land use scenarios. *Landscape and Urban Planning*, 60, s. 211 - 224.

Kubeš, J.; Perlín, R. (1998): Územní plánování pro geografii. Karolinum, Praha, 89 s.

Kyselka, I., Hurníková, J., Rozmanová, N., Stejskalová, D., Podhrázská, J. (2010): Koordinace územních plánů a pozemkových úprav. Ústav územního rozvoje, Brno, 61 s.

Levy, J. M. (2009): Contemporary urban planning. Pearson Education, Upper Saddle River, New Jersey, 435 s.

Löw, J., Míchal, I. (2003): Krajinný ráz. Lesnická práce, Kostelec nad Černými lesy, 552 s.

Mackovič, V. (2012): Vazby územního plánu na řešení složek krajiny. *Urbanismus a územní rozvoj*, ročník XV., č. 5, Ústav územního rozvoje, Brno, s. 68 - 73.

Maier, K., Vorel, J., Vozáb, J., Bečka, M., Cach, J., Čtyroký, J., Dodoková, A., Klápště, P., Klápšťová, E., Peltan, T., Svobodová, K., Valeš, M. (2012): Udržitelný rozvoj území. Grada publishing, Praha, 256 s.

Nepomucký, P.; Salašová, A. (1996): Krajinné plánování. Vysoká škola báňská – technická univerzita Ostrava, 100 s.

Pašakarnis, G., Morley, D., Maliene V. (2013): Rural development and challenges establishing sustainable land use in Eastern European countries. *Land Use Policy*, 30, s. 703 - 710.

Podhrázská, J.; Tichá, A.; Gremlová, R. (2009): Řízení a dokumentace pozemkových úprav ve vztahu k územnímu plánování. Days od Law: the Conference Proceedings, 1. edition, Masarykova Univerzita, Brno, 13 s.

Polešáková, M. (2011): Ochrana před povodněmi v územním plánování. Urbanismus a územní rozvoj, ročník XIV., č. 4, Ústav územního rozvoje, Brno, 22 s.

Sklenička, P. (2003): Základy krajinného plánování. Naděžda Skleničková, Praha, 321 s.

Sýkora, J. (2002): Územní plánování vesnic a krajiny. České vysoké učení technické v Praze, vydavatelství ČVUT, Praha, 226 s.

Quitt, E. (1971): Klimatické oblasti Československa, Academia, Studia Geographica 16, GÚ ČSAV v Brně, 73 s.

Internetové zdroje

Autorský kolektiv Ústavu územního rozvoje a odboru územního plánování MMR (2008): Obec a územní plánování - Postavení a činnosti obcí v územním plánování. Metodická příručka, Ústav územního rozvoje, Brno, 10 s. [4. 1. 2014]

<http://www.uur.cz/images/publikace/metodickeprirucky/plnezneni/letak-obec-a-UP-2008/letak-obec-a-UP-2008.pdf>

Autorský kolektiv Ústavu územního rozvoje a odboru územního plánování MMR (2009): Občan a územní plánování – Práva a povinnosti občanů v oblasti územního plánování. Metodická příručka, Ústav územního rozvoje, Brno, 10 s. [4. 1. 2014]

http://www.uur.cz/images/publikace/metodickeprirucky/plnezneni/Obcan_a_UP_2009/obcan_a_UP_20090226.pdf

Blažková, M. (2013): Dotčené orgány v procesu územního plánování [4. 1. 2014]

<http://www.uur.cz/images/publikace/internetoveprezentace/dotceneorgany/up.pdf>

Český statistický úřad, Města a obce [17. 3. 2014]

http://www.czso.cz/x/redakce.nsf/i/mesta_a_obce

Český statistický úřad, Veřejná databáze [17. 3. 2014]

<http://vdb.czso.cz/vdbvo/uvod.jsp>

Český úřad zeměměřický a katastrální [1. 3. 2014]

<http://www.cuzk.cz/>

Doležal, P. a kol. (2010): Metodický návod k provádění pozemkových úprav (aktualizovaná verze k 1. 5. 2012). Praha, Ministerstvo zemědělství – Ústřední pozemkový úřad, 125 s. [18. 1. 2014]

http://eagri.cz/public/web/file/49495/metodika_text_pro_web_po_revizi_aktualiz._2_0_4_2012.pdf

Geologické a geovědní mapy [1. 3. 2014]

<http://www.geologicke-mapy.cz/>

Hátle, M. (2012): Úses v územním plánování. Ochrana přírody, zvláštní číslo, s. 26-27. [20. 1. 2014]

<http://www.casopis.ochranaprirody.cz/res/data/032/004014.pdf?seek>

Hladík, J. (2005): Pozemkové úpravy a obce. Zpravodaj MZe, č. 2, Deník veřejné správy [18. 1. 2014]

<http://denik.obce.cz/clanek.asp?id=6169823&ht=pozemkov%E9+%FApravy+a+obce>

Kaulich, K. (2010): Pozemkové úpravy v letech 2010 až 2013. Zpravodaj Mze, č. 2, Deník veřejné správy. [18. 1. 2014]

<http://denik.obce.cz/clanek.asp?id=6434470>

Kaulich, K. (2012): Komplexní pozemkové úpravy jako nástroj k vytvoření ÚSES. Ochrana přírody, zvláštní číslo, s. 28 – 30. [20. 1. 2014]

<http://www.casopis.ochranaprirody.cz/res/data/032/004005.pdf?seek=>

Kolektiv autorů (2013): Pozemkové úpravy: významný fenomén údržby krajiny v 21. století. Venkov, č. 10, MZE ČR, s. 10 - 13. [18. 1. 2014]

http://eagri.cz/public/web/file/224865/VENKOV_c10_2013.pdf

Mapy.cz [8. 2. 2014]

<http://www.mapy.cz/>

Mapy Google Maps [8. 2. 2014]

<https://maps.google.cz/>

Ministerstvo zemědělství (2010): Pozemkové úpravy a tvorba krajiny [18. 1. 2014]

<http://eagri.cz/public/web/mze/venkov/pozemkove-upravy/pozemkove-upravy/co-jsou-pozemkove-upravy/>

Národní geoportál INSPIRE [1. 3. 2014]

<http://geoportal.gov.cz/web/guest/home>

Obec Libějice, [8. 2. 2014]

<http://www.libejice.cz/>

Podhrázská, J.: Mluví spolu územní plán a pozemkové úpravy? VÚMOP, v. v. i., oddělení pozemkových úprav a využití krajiny [22. 1. 2014]

<http://pvvc.cz/ckfinder/userfiles/files/Pozemkov%C3%A9%20%C3%BApravy%20a%20UP2.pdf>

Sčítání lidu, domů a bytů 2011 [17. 3. 2014]

<http://www.scitani.cz/>

Ústní sdělení

Ing. David Mišík – ústní sdělení, vedoucí pobočky Tábor, krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj, Husovo náměstí 2938, 390 02 Tábor, 29. ledna 2014

Ing. David Mišík – ústní sdělení, vedoucí pobočky Tábor, krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj, Husovo náměstí 2938, 390 02 Tábor, 28. března 2014

Ing. arch. Martin Jirovský, Ph. D., MBA – ústní sdělení, projektant ÚP, architekt, urbanista, Přebrátelská 330, 390 01 Tábor, 10. března 2014

Eva Havránková – ústní sdělení, odborná pracovnice územního plánování, Odbor územního rozvoje město Tábor, Žižkovo náměstí 3, 390 01 Tábor, 6. února 2014

Ing. arch. Dagmar Buzu – ústní sdělení, architektka, projektantka ÚP, urbanistka, Kostnická 158, 390 01 Tábor, 13. března, 2014

Zákony

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhlášky

Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti.

Vyhláška č. 545/2002 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav, ve znění pozdějších předpisů.

Ostatní

Komplexní pozemková úprava k.ú. Libějice, 2003

- Analýza současného stavu, 14 s.
- Statistické údaje, 5 s.
- Plán společných zařízení - textová část, 29 s.
- PSZ výkresová část (cestní síť a ÚSES, protierozní opatření a BPEJ, vodohospodářská opatření, druhy kultur dle KN a porovnání se skutečností)

Územní plán Libějice, 2009

- Územní plán Libějice - textová část a odůvodnění, 44 s.
- Plán územního systému ekologické stability Libějice, 38 s.
- Výkresová část (základní členění území, hlavní výkres, výkres VPS, VPO a asanací, koordinační výkres, výkres širších vztahů, výkres předpokládaných záborů ze ZPF)

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

BPEJ	= bonitovaná půdně ekologická jednotka
ČOV	= čistička odpadních vod
ČR	= Česká republika
ČSN	= Československá norma
ČSÚ	= Český statistický úřad
ČÚZK	= Český úřad zeměměřičský a katastrální
DGN.	= design, datový formát výkresu
DKM	= digitální katastrální mapa
EU	= Evropská unie
GIS	= geografický informační systém
HMZ	= hlavní meliorační zařízení
HPC	= hlavní polní cesta
HPJ	= hlavní půdní jednotka
HS	= hospodářský sjezd
IP	= interakční prvek
JPÚ	= jednoduché pozemkové úpravy
KN	= Katastr nemovitostí
KPÚ	= komplexní pozemkové úpravy
kú	= katastrální území
LBC	= BCL = lokální biocentrum
LBK	= BKL = lokální biokoridor
LHP	= lesní hospodářský plán
LV	= list vlastnictví
MK	= místní komunikace
MMR	= Ministerstvo pro místní rozvoj
MZE	= Ministerstvo zemědělství
ORP	= obec s rozšířenou působností
PC	= polní cesta
PCD	= polní cesta doplňková
PK	= pozemkový katastr
PSZ	= plán společných zařízení
PÚ	= pozemkové úpravy
PÚR	= politika územního rozvoje
SHP.	= shapefile, datový formát vektorových dat pro GIS
SLDB	= Sčítání lidí, domů a bytů
SPÚ	= Státní pozemkový úřad
ÚAP	= územně analytické podklady
ÚP	= územní plán
ÚPD	= územně plánovací dokumentace
ÚPP	= územně plánovací podklady
ÚSES	= územní systém ekologické stability
VKP	= významný krajinný prvek
VPO	= veřejně prospěšná opatření
VPS	= veřejně prospěšné stavby
WMS	= webové mapové služby
ZD	= zemědělské družstvo
ZM10	= základní mapa ČR 1:10 000
ZPF	= zemědělský půdní fond

SEZNAM TABULEK, GRAFŮ A OBRÁZKU

- Tab. 1:** Porovnání ÚP a PÚ
- Tab. 2:** Využití území obce Libějice, 2012
- Tab. 3:** Dlouhodobé průměrné teploty 1961-1990, klimatická stanice Slapy u T.
- Tab. 4:** Dlouhodobé průměrné srážky 1961-1990, srážkoměrná stanice Slapy u T.
- Tab. 5:** Půdní jednotky na území obce Libějice
- Tab. 6:** Finanční přehled nákladů KPÚ Libějice 2006
- Tab. 7:** Silnice III. tříd v řešeném území, 2006
- Tab. 8:** Místní komunikace v řešeném území, 2006
- Tab. 9:** Ostatní komunikace v řešeném území, 2006
- Tab. 10:** Výpočet eroze na území obce Libějice, 2006
- Tab. 11:** Přehled ekologických prvků KPÚ na území obce Libějice, 2006
- Tab. 12:** Přehled ekologických prvků ÚP na území obce Libějice, 2010
- Tab. 13:** Výsledné zhodnocení KPÚ a ÚP
-
- Graf 1:** Využití území, obce Libějice, 2012
- Graf 2:** Klimadiagram dlouhodobých průměrných teplot a srážek 1961-1990
- Graf 3:** Struktura obyvatelstva Libějic podle věku k 31. 12. 2012
- Graf 4:** Hospodářská činnost podle odvětví v obci Libějice k 31. 12. 2012
-
- Obr. 1:** Geografická poloha obce

SEZNAM PŘÍLOH

- Obr. 2:** pohled na S1 a navazující S3
- Obr. 3:** pohled z S2 na MK1
- Obr. 4:** pohled z S3 na C21
- Obr. 5:** pohled na C1
- Obr. 6:** pohled na C2
- Obr. 7:** pohled na C22, resp. D1 a ČOV
- Obr. 8:** pohled na C6
- Obr. 9:** pohled na C4 a biocentrum
- Obr. 10:** pohled na C8
- Obr. 11:** pohled z MK1 na C21, resp. odvodňovací příkop
- Obr. 12:** pohled na C3
- Obr. 13:** Hořejší rybník
- Obr. 14:** rybník Návesník
- Obr. 15:** Lomský potok s nově vybudovanou kanalizací
- Obr. 16:** nefunkční IP Lomský potok
- Obr. 17:** nově vymezený vodní tok
- Obr. 18:** nefunkční biokoridor 3104
- Obr. 19:** část kaskády rybníků IP 3404, resp. BK 6402 + 819
- Obr. 20:** nefunkční IP 3404, resp. BK 6402 + 819
- Obr. 21:** pohled na BC, BK 6401 + 819 a zamokřenou oblast s návrhem zatravnění
- Obr. 22:** pohled na BK 6402 + 819
-
- Mapa 1:** Zhodnocení návaznosti cestní sítě KPÚ a ÚP obce Libějice, 2014
- Mapa 2:** Zhodnocení návaznosti protierozních opatření KPÚ a ÚP obce Libějice, 2014
- Mapa 3:** Zhodnocení návaznosti vodohospodářských opatření KPÚ a ÚP obce Libějice, 2014
- Mapa 4:** Zhodnocení návaznosti územního systému ekologické stability KPÚ a ÚP obce Libějice, 2014
-
- Hlavní výkres** – územní plán obce Libějice
- Plán společných zařízení** – komplexní pozemková úprava obce Libějice

PŘÍLOHY

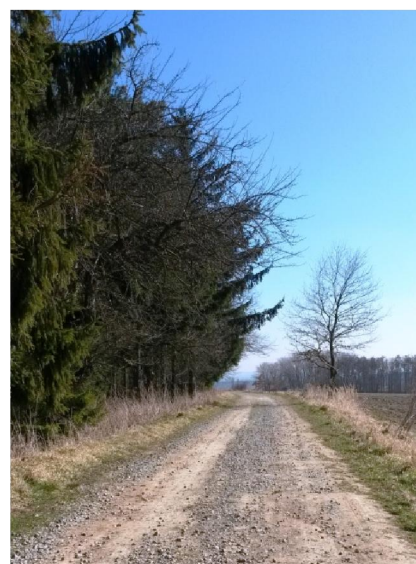
Obr. 2: pohled na S1 a navazující S3, zdroj: vlastní

Obr. 3: pohled z S2 na MK1, zdroj: vlastní

Obr. 4: pohled z S3 na C21, zdroj: vlastní

Obr. 5: pohled na C1, zdroj: vlastní

Obr. 6: pohled na C2, zdroj: vlastní

Obr. 7: pohled na C22 resp. D1, a ČOV, zdroj: vlastní

Obr. 8: pohled na C6, zdroj: vlastní

Obr. 9: pohled na C4 a biocentrum, zdroj: vlastní

Obr. 10: pohled na C8, zdroj: vlastní

Obr. 11: pohled z MK1 na C21, resp. odvodňovací příkop, zdroj: vlastní

Obr. 12: pohled na C3, zdroj: vlastní

Obr. 13: Hořejší rybník, zdroj: vlastní

Obr. 14: rybník Návesník, zdroj: vlastní

Obr. 15: Lomský potok s nově vybudovanou kanalizací, zdroj: vlastní

Obr. 16: nefunkční IP Lomský potok zdroj: vlastní

Obr. 17: nově vymezený vodní tok, zdroj: vlastní

Obr. 18: nefunkční biokoridor 3104, zdroj: vlastní

Obr. 19: část kaskády rybníků IP 3404, resp. BK 6402 + 819, zdroj: vlastní

Obr. 20: nefunkční IP 3404, resp. BK 6402 + 819, zdroj: vlastní

Obr. 21: pohled na BC, BK 6402 + 819 a zamokřenou oblast s návrhem zatravnění, zdroj: vlastní

Obr. 22: pohled BK 6402 + 819, zdroj: vlastní